

Univerzita Hradec Králové
Fakulta informatiky a managementu
Katedra managementu

Elektronizace výkonu veřejné správy
Bakalářská práce

Autor: Iuliia Ilinykh

Studijní obor: Informační management

Vedoucí práce: JUDr. Jan Janeček, Ph.D.

Hradec Králové

duben 2017

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Elektronizace výkonu veřejné správy“ zpracovala samostatně a s použitím uvedené literatury.

V Hradci Králové dne 27.04.2017

Iuliia Ilinykh

Poděkování:

Chtěla bych poděkovat panu JUDr. Janu Janečkovi, Ph.D. za vedení mé bakalářské práce a cenné rady, které mi pomohly tuto práci zkompletovat.

Anotace

Bakalářská práce se zaměřuje na zkoumání procesu elektronizace v dnešním světě. V práci jsou popsány hlavní směry a problémy informatizace a také pojem elektronizace a jeho význam ve veřejné správě. Cílem této práce je provedení analýzy informatizace v Ruské federaci za použití řady výzkumných metod a následného zhodnocení stavu procesu s možnými návrhy na zlepšení.

Annotation

Title: Computerization of public administration

This Bachelor Thesis focuses on exploring the process of computerization in the modern world. The thesis describes the main directions of computerization, the process problems, the concept of computerization and its importance in public administration. The aim of this work is to analysis of informatization in the Russian Federation with using a range of research methods and subsequent assessment of the process state with possible proposals for improvement.

Obsah

1	Úvod	1
2	Teoretická část.....	1
2.1	E-Government.....	1
2.2	Pojem „elektronizace“ a jeho význam ve veřejné správě.....	3
2.2.1	Podstata pojmu elektronizace	3
2.2.2	Státní informační politika	4
2.2.3	Zásady státní informační politiky.....	7
2.3	Elektronizace výkonu veřejné správy	8
2.3.1	Hlavní směry elektronizace výkonu veřejné správy	8
2.3.2	Problémy informatizace	9
2.4	Nástroje elektronizace výkonu veřejné správy.....	12
2.5	Informační systémy veřejné správy	12
3	Praktická část.....	15
3.1	Státní program „Informační společnost“.....	15
3.1.1	Historie programu	17
3.1.1.1	2010: První verze programu	17
3.1.1.2	2011: Aktualizace programu	19
3.1.1.3	2012: Spolupráce s SNS	20
3.1.1.4	2013: Zpomalení programu.....	20
3.1.2	„Elektronické Rusko“ - předchůdce programu „Informační společnost“	20
3.1.3	Popis programu „Informační společnost“	25
3.2	Financování programu	27
3.3	„Rostelekom“	28
3.3.1	Historie	28
3.3.2	Financování	29
3.4	Pokrok v provádění	30
3.4.1	V roce 2011	30
3.4.2	V roce 2012	31
3.4.3	V roce 2013	32
3.4.4	V letech 2014–2015	33
3.5	GOSUSLUGI	33
3.6	Analýza efektivity programu a funkčnosti webových portálů	35
3.7	E-Government v České republice	37
3.8	Porovnání E-Governmentu v České republice a Ruské federaci	39

3.9	SWOT analýza.....	41
4	Závěr.....	42
	Seznam použité literatury.....	44
	Seznam tabulek.....	46

1 Úvod

V dnešním světě se informace stává strategickou surovinou a informační technologie je jedním z nástrojů pro zvýšení efektivity státní správy a samosprávy. Zavedení informačních technologií v oblasti státní správy a samosprávy je úkol strategického významu.

Cílem mé bakalářské práce je charakterizovat pojem a vývoj elektronizace veřejné správy a také ohodnotit stav procesu informatizace v Ruské federaci za použití řady výzkumných metod. Práce je rozdělena na dvě části: na teoretickou a na praktickou. V teoretické části je vysvětlen pojem elektronizace a jeho význam ve veřejné správě. Zvláštní pozornost bude věnována hlavním směrům elektronizace výkonu veřejné správy a problémům informatizace. Nedílnou součástí teoretické části jsou také nástroje elektronizace a informační systémy veřejné správy. Praktická část je zaměřena na zhodnocení fungování a efektivity státního programu „Informační společnost“ v Rusku a jeho předchůdce – „Elektronického Ruska“. Součástí práce jsou také dějiny státního programu, jeho hlavní sponzor a stav e-Governmentu v České republice.

Na základě SWOT analýzy, pokroku v provádění a srovnání situace týkající se e-Governmentu v České republice a Ruské federaci, navrhuji metody zlepšení tohoto státního programu.

2 Teoretická část

2.1 E-Government

V současné době existuje mnoho různých definic pojmu „e-Government“. Nejkratším způsobem může být „e-Government“ popsán jako automatizace procesu poskytování veřejných služeb (nepřetržitá optimalizace poskytování služeb za pomoci technických prostředků, internetu a médií).

V jedné z definic se uvádí, že „elektronická správa (e-Government) je systém interaktivních vzájemných vztahů mezi státem a občany prostřednictvím internetu.“ [14] Jedná se o nový model správy a řízení, který transformuje tradiční vztahy občanů a úřadů.

Je nutné rozlišovat vládu, která je vybavená elektronickým rozhraním (government online, GOL) od e-Governmentu: e-Government je vždy spojen s občany prostřednictvím online rozhraní, ale ne vždy je GOL e-Governmentem, protože e-Government vyžaduje hlubší přeorganizování tradičních forem činností.

Lze říct, že e-Government je metoda, jak poskytovat informace a řady veřejných služeb pro občany, podniky a veřejné činitele. V této metodě je osobní interakce mezi státem a žalobkyní minimalizována a využití informačních technologií je maximální.

Model „e-Government“ má čtyři různé okruhy vztahů:

- mezi veřejnými službami a občany (G2C – government-to-citizen);
- mezi státem a soukromými společnostmi (G2B – government-to-business);
- mezi veřejnými organizacemi a jejich zaměstnanci (G2E – government-to-employee);
- mezi různými vládními agenturami a úrovní státní správy (G2G – government-to-government).

Elektronická správa je celý systém vlády založený na souhrnu automatizace procesů řízení po celé zemi a slouží k objektivnímu zvýšení efektivity veřejné správy a snížení nákladů na sociální komunikace pro každého člena společnosti. Tvorba e-Governmentu zahrnuje výstavbu celostátně distribuovaného systému veřejné správy, který provádí celou řadu řešení problémů souvisejících s řízením dokumentů a jejich zpracováním. Tvorba elektronické správy také poskytuje nejen účinnější a méně nákladný správy, ale také zásadní změnu ve vztahu mezi společnostmi a vládou.

Ve své monografii Makovič G. V. [14] identifikuje několik hlavních cílů e-Governmentu:

- optimalizace veřejných služeb pro veřejnost a podniky;
- zvýšená účast všech voličů v procesech správy a řízení země;
- snižování nákladů práce a času na zpracování a přípravu dokumentů, rozhodnutí v oblasti řízení;
- zlepšovat výkonně disciplínu a zjednodušit mechanismus kontroly;
- zajištění účinnosti (dodržování podmínek stanovených právními předpisy), které poskytují služby pro veřejnost;
- zrychlení interakce s podřízenými organizacemi, jinými orgány;
- zajistit otevřenost a přístupnost informací o činnosti státních orgánů a místní samosprávy a jimi poskytovaných služeb.

Mimo to lze zdůraznit následující zásady „elektronické veřejné správy“:

- zaměření na občany (občané by měli určovat politiku a směr projektu);
- praktičnost a snadnost použití;
- obchodní transformace;
- náklady a složitost měly by být omezeny na minimum;

- služba (účinnost „elektronické veřejné správy“ se musí projevit ve své schopnosti rychle a efektivně sloužit co největšímu počtu občanů a zároveň poskytuje nejvyšší kvalitu služeb);
- shoda (elektronické aplikace by měly být plně v souladu s celkovou architekturou zabezpečovacích systémů, identifikace, elektronické platby, stejně jako celkové konstrukce systému uživatelského rozhraní);
- stupnice řešení (aplikace by měly zajistit interoperabilitu mezi různými institucemi a orgány, které tvoří systém, a plnou interoperabilitu);
- performance (aplikace musí být v souladu s cílem zlepšit transakce zkrácení doby trvání a komplexnost služeb a úsilí);
- hlášení (aplikace by měly zvýšit přesnost údajů a schopnost archivovat audit transakcí);
- rychlost provádění (termín revize a implementace aplikace by měl být mezi třemi až devíti měsíci);
- připravení k akci (vlády by měly být ochotné se připojit k systému a doladit jej pro svou využití. Orgány vždy podstupují určitá rizika, ale měly by se řídit zdravým rozumem, věřit v úspěch a užitečnost projektu).

2.2 Pojem „elektronizace“ a jeho význam ve veřejné správě

2.2.1 Podstata pojmu elektronizace

Elektronizace – organizační, sociálně-ekonomický a vědecko-technický proces zaměřený na zlepšení efektivity státní a městské správy pro dosažení optimálních informačních potřeb společnosti. Elektronizace veřejné a městské správy poskytuje informační otevřenost vlády s cílem zlepšit účinnost elektronických komunikací uvnitř a mezi vládními úřady, aby se minimalizovaný náklady, což povede ke zlepšení životní úrovně a ekonomickému růstu země.

Elektronizace veřejné správy je jedním z nejdůležitějších a určujících faktorů, které poskytují potřebnou informační podporu sociálně-ekonomickému rozvoji území. Bezprostředním cílem je poskytnout informace o efektivním využívání informací na podporu rozhodnutí politických, sociálních a ekonomických cílů rozvoje.

V politickém aspektu proces elektronizace umožňuje:

- vytvořit nezbytné podmínky pro přístup veřejnosti k informačním zdrojům s cílem zvýšit svou politickou, ekonomickou a sociální činnost;
- přispět k realizaci propagačních procesů a procesů demokratizace;
- implementovat sledování veřejného mínění o základních problémech života;
- předvídat, identifikovat a řešit projevy sociálně-ekonomického napětí;

Ekonomické aspekty elektronizace jsou primárně zaměřeny na zlepšení účinnosti socioekonomických podmínek obyvatelstva.

Využití informačních technologií v *sociální oblasti* umožňuje:

- podpořit efektivní fungování odvětví sociální infrastruktury;
- zvýšit intelektuální potenciál obyvatelstva, rozvíjet nové formy volného času atd.;
- ve větší míře a včas brát v úvahu potřeby obyvatelstva a rychle reagovat na tyto potřeby.

Elektronizace – proces, který se rychle vyvíjí. V současné době technologie, software a hardware rychle zastarávají a jsou nahrazovány. Nezbytnou podmínkou pro úspěšnou elektronizaci státní správy je rozvoj jednotné státní informační politiky a strategie pro zavádění nových informačních technologií v procesu řízení.

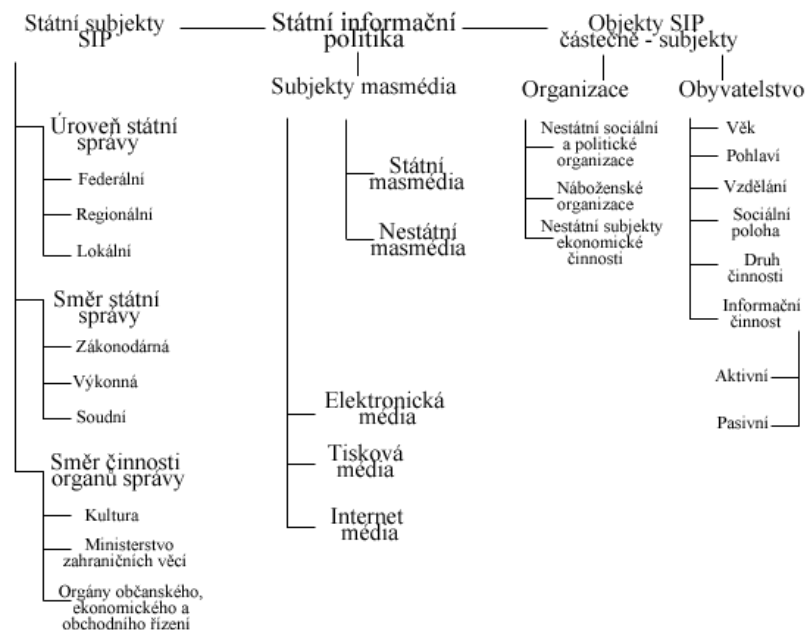
2.2.2 Státní informační politika

Pochopení podstaty státní politiky v informační sféře lidské činnosti dovoluje odhalit kvalitativní znaky nezávislého a velmi významného fenoménu společenského a politického života společnosti. Ve vědecké literatuře není termín „veřejná politika v oblasti počítačové vědy“ ve vědeckém smyslu příliš rozšířen, protože pojem „informatika“ předkládá široké spektrum znalostí o podstatě informací, jakož i způsobech a prostředcích jejich zpracování a použití. Pro státní politiku nemají smysl ani tak znalosti z této oblasti, jako spíše rozsah praxe lidských činností souvisejících s informacemi. Relativně izolovaná a samosprávná aktivita státu v této oblasti je obecně definována jako státní informační politika.

Odborný název „státní informační politika“ platí jako definování nové oblasti činnosti státu z 21. století. S ohledem na to je tento pojem nutno považovat nejen za pracovní termín, ale také jako úroveň konceptů, která spojuje velké instituce informačních znalostí v oblasti činnosti vlády.

Státní informační politika – soubor politických, právních, ekonomických, sociálně-kulturních a organizačních činnosti státu, jejichž cílem je zajistit ústavní práva občanů k přístupu k informacím. Také lze říct, že je to „zvláštní sféra lidské činnosti spojená s reprodukcí a šířením informací, která splňuje zájmy státu a občanské společnosti, jejímž cílem je poskytovat tvořivý, konstruktivní dialog mezi nimi a jejich zástupci.“ Kromě toho existují dva aspekty státní informační politiky: technický (řízení procesů složky informačního prostředí) a informativní (komunikační priority činnosti účastníků společensko-politického procesu).

Informační politika může být vnímána jako nástroj politického vlivu a jako prostředek k dosažení politických cílů: jedná se o předmět informační politiky, který je schopný pomocí informací ovlivnit mysl a psychiku lidí, jejich chování a činnosti v zájmu státu a občanské společnosti.

Obrázek 1: Systém státní informační politiky.

Zdroj: MANOJLO, A.B. *Státní informační politika za zvláštních okolností: monografie. M.: MIFI, 2003. ISBN: 5-7262-0510-3. Přístup z Internetu: <<http://www.eartist.narod.ru/text24/0022.htm>>.*

Objektem státní informační politiky je jakýkoli objekt sociální a politické sféry společnosti, u něhož je možné využití vlivu ze strany státních orgánů a vedení, což bude mít za následek modifikaci jeho vlastností jako informačního systému (jakékoli složky nebo segmentu informačního a psychologického prostoru) [15]:

- masové a individuální vědomí občanů;
- sociální a politické systémy a procesy;
- informační infrastruktury;
- informační zdroje;
- psychologické zdroje včetně následujících hlavních komponent:
 - a. systém hodnot společnosti;
 - b. psychologické tolerance hodnot (hodnoty odporu systému ve vztahu k vnitřním nebo vnějším destruktivním vlivům);
 - c. individuální a kolektivní vědomí občanů;
 - d. psychologické tolerance občanů;
 - e. duševní zdraví občanů;
 - f. tolerance občanů na duševní zdraví (odolnost duševního zdraví interním nebo externím destruktivním vlivům);

Objekty státní informační politiky lze rozdělit do dvou hlavních kategorií:

- Organizace;
 - a. státní orgány a struktury;
 - b. náboženské organizace;
 - c. masmédiá;
 - d. nestátní sociální a politické organizace;
 - e. nestátní subjekty ekonomické činnosti;
- Obyvatelstvo, které je složeno z jednotlivých občanů a různých sociálních skupin, které můžeme rozdělit na základě různých údajů;
 - a. věk;
 - b. pohlaví;
 - c. vzdělání;
 - d. sociální poloha;
 - e. druh činnosti;
 - f. informační činnost;

Společným rysem objektu, který může být viděn jako předmět státní informační politiky, je jakákoli forma využívání informací v jeho fungování.

Existence výše uvedených různých kategorií objektů, které se výrazně liší v povaze a obsahu podílů v informační a psychologické sféře, odůvodňuje potřebu tvorby oddělených větví státní informační politiky, vztahující se k regulaci každé z těchto kategorií v informačním a psychologickém prostoru:

- státní informační politika ve vztahu k činnosti státních orgánů a agentur, nevládních společensko-politických organizací, náboženských organizací, nestátních hospodářských subjektů, médií;
- státní informační politika ve vztahu k činnosti různých skupin obyvatelstva: různých věkových skupin, skupin s různou úrovní vzdělání, ekonomicky aktivních nebo pasivních, zapojených do různých oblastí a společenských aktivit, informačně aktivních nebo pasivních.

Subjekty státní informační politiky jsou orgány státní správy s pravomocí regulovat sociální a politické vztahy v informační a psychologické sféře, jakož i nestátní subjekty této činnosti pro řešení problémů státní regulace v informační a psychologické sféře.

Subjekty státní informační politiky můžeme rozdělit do dvou základních skupin:

- státní subjekty státní informační politiky;
 - a. úroveň státní správy (federální, regionální, lokální);

- b. směr státní správy (zákonodárná, výkonná, soudní);
- c. směr činnosti orgánů správy (kultura, ministerstvo zahraničních věcí, orgány občanského, ekonomického a obchodního řízení);
- o subjekty masmédií;
 - a. podle typu vlastnictví (státní s nestátní);
 - b. podle způsobu šíření informací (elektronické, tiskové a internet);

Existence výše uvedených různých kategorií subjektů implementujících státní informační politiku odůvodňuje potřebu tvorby oddělených větví státní informační politiky týkajících se vymezení pravomocí každé z těchto kategorií subjektů v systému státní regulace sociálních a politických vztahů v informačním a psychologickém prostoru:

- o státní informační politika prováděná na federální, regionální a místní úrovni veřejné správy;
- o státní informační politika realizovaná zákonodárným, výkonným a soudním odvětvím vlády;
- o státní informační politika realizovaná různými veřejnými orgány a oblastmi řízení jejich činnosti;
- o státní informační politika realizovaná za pomoci elektronických médií;
- o státní informační politika realizovaná za pomoci tiskových médií;
- o státní informační politika realizovaná za pomoci internetových médií;
- o státní informační politika realizovaná za pomoci státních médií.

2.2.3 Zásady státní informační politiky

„Zásady státní informační politiky jsou základní ustanovení upravující veřejné orgány a úředníky při plnění cílů státní informační politiky. Tyto zásady odrážejí přístupy k provádění základních funkcí státu a konkretizují ustanovení teoretických poznatků koncepční domény informační politiky.“ [3]

Zásady státní informační politiky (SIP) lze rozdělit do dvou skupin: obecné zásady a speciální zásady. Mezi *obecné zásady* státní informační politiky patří:

- o princip zákonnosti;
- o princip vědecké platnosti;
- o princip soudružnosti;
- o princip jednotnosti;
- o princip efektivity interakcí mezi státem a společností.

Speciální zásady SIP zahrnují polohy, které definují začátek informační politiky v určitých oblastech jejího provádění.

Kromě toho, aby došlo k dosažení hlavního strategického cíle státní informační politiky – zabezpečení přecházení státu k nové etapě vývoje a seřazení do informační společnosti, stát musí mít vliv na sociálně-politické a technické komponenty SIP a opírat se o následující základní principy:

- otevřenost politiky;
- sociální orientace;
- státní podpora;
- prioritní právo;
- rovnoprávnost.

2.3 Elektronizace výkonu veřejné správy

2.3.1 Hlavní směry elektronizace výkonu veřejné správy

V dnešním světě je informace strategickou surovinou a informační technologie je jedním z nástrojů, který umožňuje zvýšit efektivitu veřejné správy. Oblast státní informační politiky je specifickou oblastí činnosti státních orgánů a úředníků, kteří slouží k provádění jednoho nebo více úkolů státní informační politiky.

U každého směru stát určuje v závislosti na načasování (může být krátkodobé, střednědobé, dlouhodobé) jednotlivé činnosti nebo projekty, tak zvané konkrétní plánované, v důsledku kterých získává výsledky z dosahování cílů státní informační politiky. Například prioritami v oblasti využívání informačních technologií mohou být:

- sféra veřejné správy;
- sociální sféra;
- ekonomická sféra;
- rozsah informační bezpečnosti.

V současné době je nejaktivněji rozvíjena technologie ředění rozpočtových a daňových systémů, technologie veřejných informačních portálů, které implementují interakci mezi občany a vládou prostřednictvím počítačové sítě, technologie akumulace informací v jednotných státních databázích, technologie městských informačních systémů, informační systémy bydlení, geografické informační systémy a elektronické dokumenty.

Efektivita fungování systému veřejné správy může být definována v následujících oblastech:

- interakce s občany a podniky;
- vnitřní fungování instituce;
- spolupráce mezi samotnými orgány.

Zavedení informačních a komunikačních technologií dovozuje zlepšit efektivitu interakce občanů a organizací s orgánem veřejné správy. Obvykle je spolehlivá, rychlá, úplná a aktuální informace o činnosti orgánů umístěna na webových stránkách. To může výrazně zjednodušit proces hledání informace, což vede ke snížení času, který úředníci potřebují k objasnění a snížení počtu chyb. Kromě toho mají jednotlivci a organizace možnost podávat žádosti přes internet a získávat pomoc.

Po analýze lze dospět k závěru, že hlavní oblastí může být:

- vytvoření jednotného systému státní správy a přenosu dat;

Jednou z priorit v oblasti správy informací je organizace infrastruktury mezirezortní spolupráce. Federální agentury vytváří informační systémy samostatně a izolované od sebe navzájem a zaměřují je výhradně na své vlastní potřeby (vertikální integrace). Tento přístup zajišťuje bezpečnost těchto systémů, avšak ztěžuje organizaci práce mezi orgány (horizontální integrace) na všech úrovních veřejné správy a územní struktury státu. V tomto případě prochází plýtvání značných finančních a materiálních zdrojů a prochází také repetitivní několikanásobný vstup zpracování informací.

- elektronizace regionů;
 1. vytvoření datového zdroje půdy;
 2. vytvoření skutečné databáze nemovitostí;
 3. vytvoření databáze právní dokumentace;
- zavedení systému elektronického zadávání veřejných zakázek založené na technologii digitálního podpisu.

2.3.2 Problémy informatizace

Elektronizace poskytuje zásadně odlišné možnosti pro zlepšení řízení, revizi vztahu mezi státem, jeho orgány správy a samosprávy a společnostmi, a vytvoření e-Governmentu přináší objektivně nový druh vztahů „občan – stát“ založený na „transparentnosti“ rozhodnutí, vyloučení subjektivních faktorů procesu řízení jako rozhodovacího procesu.

V procesech informačního a komunikačního rozvoje veřejné správy existují tyto problémy:

- prudký nárůst potřeby vlády o objektivní, spolehlivé a aktuální informace o skutečné situaci, jako je tomu v jurisdikci, jakož i v souvisejících odvětvích;
- rostoucí požadavky na informační transparentnost samotných orgánů (občané by měli být informováni o struktuře a funkcích vlády. Interakce občana a vládních orgánů je založen na principu „jednoho okna“);
- nedostatek regulačního rámce a nedostatek jednotné metodiky elektronizace;
- nedostatečné financování informačních programů;

- nedostatečný počet a nízká profesionalita specialistů.

Zvláštní místo v problematice elektronizace společnosti má exponenciální růst znalostí. Z tohoto hlediska je mezinárodní společenství nyní možné rozdělit do čtyř skupin zemí podle převládajícího typu činnosti:

- země, které produkují suroviny, potraviny a spotřební zboží po zahraniční licence;
- země, které produkují technické výrobky na zahraniční licenci a některé původní technologie;
- země, které produkují originální technologie;
- země, které produkují znalosti.

Například Spojené státy si mohou dovolit ukazovat své pozice v jakékoli oblasti činnosti, například mají možnost dovolovat přístup výrobků z Japonska anebo jiných států na svůj trh, ale nemohou si to dovolit ve vytváření znalostí. USA má nejkvalifikovanější lidi, kteří jsou schopní se přizpůsobovat novým technologiím na úkor vzdělávání.

Řada zemí, které mají nejmodernější informační technologie a vědecké informace své poznatky získávají od Spojených států a dalších vyspělých zemí, které mají velké duševní bohatství. Tyto země nejsou z různých důvodů schopny vytvořit znalosti, které by měly naplnit národní informační prostředí. Z tohoto důvodu nemohou vstoupit do skupiny vedoucích představitelů společenského pokroku.

Ve své nehlubší podstatě je elektronizace procesem transformace lidského prostředí, jejímž výsledkem je vytvoření vysokého informačního prostředí. Tento proces má vliv na životní prostředí a společnost a také na člověka samého. Hloubka této transformace občas vytváří problémy; přináší rozhodnutí, na kterých závisí postupu elektronizace.

Logistický problém spočívá v překlenutí mezery mezi současným stavem logistické informační sféry a úrovní zabezpečení vyžadovanou informační společností.

Technologický problém je způsoben rozvojem a nikoli pouze informačními technologiemi, ale i technologiemi v těch oblastech hospodářství, v nichž by docházelo k procesu rozvoje informačního prostředí.

Komunikační problém je generován rozporem mezi potřebou informační společnosti svazovat každého s každým, aby byl zajištěn kvalitní přenos potřebných informací.

Do *psychologických problémů* patří v první řadě ne připravenost obyvatelstva k procesu elektronizace, ale také ke využívání znalostí získaných v průběhu informatizace výsledků.

Psychofyzický problém, tak zvaná psychologická a fyziologická kompatibilita osoby a nových informačních technologií, a problém vlivu na člověka nových informačních technologií.

Právní problémy vznikají v souvislosti s přeměnou informací na hlavní zdroje pro rozvoj společnosti, potřebou právní úpravy výroby, zpracování a využití tohoto zdroje a nedostatkem takového zdroje v současné době.

Ekonomické problémy vznikají v souvislosti s přechodem na jiný typ ekonomiky, ekonomiky „informační“ společnosti.

Sociální problémy jsou způsobeny radikální změnou životního stylu společnosti pod vlivem elektronizace.

Problémy s personálním obsazením souvisí s potřebou nejen tréninku k rozvoji informačního prostředí a efektivního využívání výsledků, ale také k provádění odborného poradenství v profesích, které budou nadbytečné v procesu vytváření vysokého informačního prostředí.

Finanční problémy vznikají v souvislosti s vysokými náklady na informace, nedostatkem centralizovaných zdrojů pro její provádění a s nutností hledání a vytváření zdrojů finančních prostředků, které jsou schopny udržovat požadovanou rychlost vysokého informačního prostředí.

Organizační problémy spojené s nutností vytvořit takové struktury a mechanismy, které by v praxi poskytly pomoc organizaci s průběhem informačního prostředí.

Vědecké problémy jsou způsobeny zaostalostí vědecké nadace informací, a především koncepčních rámců, metod vědeckých studií a programů pro rozvoj odborných projektů informačního prostředí a vědecké podpory tohoto procesu v zemi.

Elektronizace společnosti a řešení problémů může být provedeno různými způsoby:

1. Spontánní samoorganizace procesu elektronizace. Tato cesta je charakteristická pro sociální procesy související se změnami životních podmínek a přizpůsobení společnosti k novým podmínkám. Tato úprava vyžaduje organizační transformace ve společnosti, které ovlivňují jeho materiální a morální základy, které patří mezi nejvíce konzervativními prvky společnosti, a jejich změna je vnímána členy společnosti velmi bolestivě. Spuštění přírodních regulačních mechanismů umožňuje hladší vnímání ostroty takových změn, ale to dělá tento proces časově náročnějším.
2. Centralizovaná správa procesu elektronizace. Tato cesta nemůže být efektivně prováděna, protože proces v pochybnosti je tak složitý, že skoro patří k neovladatelným objektům.
3. Prováděná elektronizace. V tomto případě proces sebezdokonalení probíhá působením systému omezení a pobídek, které určují hranice existence procesu a požadovaného směru jejího vývoje. To umožňuje, při zachování všech výhod, samoorganizaci a sebezdokonalení procesu; zkrácení doby jejího vzniku, aby se předešlo zbytečným nákladům.

Rozvinuté země a oblasti, které jako první začaly s přechodem k informační společnosti, si mohou dovolit první způsob řešení problému, protože pro ně časový faktor není tak významný. Ony jsou v této oblasti první. Regiony, které zaostávají ve vývoji informačního prostředí, by se měly vydat třetí cestou, protože významné zpoždění při vytváření informačního prostředí může vést k beznadějně ztrátě.

Tak informační společnost vyvolává komplexní problém, jehož řešení závisí na volbě a realizaci vývoje lidstva. Kromě toho, jestliže počáteční fázi informací dominují vědecké, technické a technologické záležitosti, hlavní roli v pozdějších fázích začne hrát sociální problémy, řešení, kterých určí výsledek procesu elektronizace.

2.4 Nástroje elektronizace výkonu veřejné správy

Elektronizace státní struktury by měla být doprovázená optimalizací technických procesů, která by zvýšila transparentnost vládních agentur, snížila břemeno státní regulace pro občany a také vedla ke zjednodušení a zlepšení správních a řídicích mechanismů rozhodování.

Zlepšení efektivity veřejné správy a místní samosprávy, interakci občanů a podniků s orgány veřejné správy, kvalitu a efektivnost veřejných služeb prostřednictvím IT technologií umožňují:

- zajistit účinnou meziresortní a meziregionální výměnu informací;
- integrace státních informačních systémů a veřejných zdrojů;
- zvýšit objem a kvalitu veřejných služeb poskytovaných organizacím a občanům v elektronické podobě;
- zdokonalování regulační standardizace a řízení veřejných služeb technické podpory;
- zlepšit systém státních a komunálních služeb pro občany a organizace;
- zvýšit účinnost protikorupčních opatření ve vládních agenturách.

Řídicí a informační mechanismus státní moci má složitý charakter a je spojen se simultánním a koordinovaným využíváním informačních, technických, organizačních, právních, sociálně-psychologických a dalších metod a nástrojů pro správu. Nástroje elektronizace jsou zaměřené na kvalitativní změny v tom, jak systém pracuje s informacemi, na funkčních a organizačních strukturách řízení a na složení a struktuře celého procesu řízení.

2.5 Informační systémy veřejné správy

Informační systémy veřejné správy (ISVS) jsou systémy, který slouží pro realizování veřejné správy. Je to tak zvaný souhrn moderních forem, metody a prostředku automatizace informační činnosti v různých oblastech a poprvé v ekonomice i organizaci veřejné správy. Formované informační, technické, programové a technologické základny jsou schopny zajistit splnění potřeb regionu při řešení nezbytných úkolů správy.

Pro všechny vládní úrovně (od podniků a jeho poboček po stát a světové ekonomiky) a za všechny časové intervaly (krátkodobý, střednědobý, dlouhodobý) je možnost úspěšně realizovat efektivní strategie rozvoje. Moderní nástroje pro správu a rozvoj v rámci „znalostní ekonomiky“ zahrnují použití specifických technik a metod pouze na základě úplných informací. Potřeba takových znalostí pro rozhodování managementu roste mezi odborníky z různého profilu, včetně veřejné správy. Metody pro získání potřebných informací souvisí s rozvojem informačních systémů.

Dnešní vývoj informačních systémů umožňuje realizovat informační technologie v řízení života. V globálním měřítku je zavedení informačních systémů ve správě státu úkolem strategického významu. To pomáhá provádět různé operace, přesněji analyzovat a rozhodovat řízení směřující k dosažení cílů veřejného sektoru.

Pro implementaci informačních systémů je nutné splňovat následující kritéria:

- *jasná interakce všech orgánů státní moci.* Státní správa – proces provádění složitých operací, jejichž cílem je dosažení cílů veřejného sektoru. Pro realizaci vládních operací je nutná relevantní informace a její udržování v aktuálním stavu. Efektivní využití informační podpory orgánů veřejné správy a řízení by mělo být stanoveno podle kvality správy.
- *standardní struktura programů a stránek a protokoly přenosu dat.* Jedním z hlavních požadavků pro rozvoj webových stránek je podmínka, že stránky by měly být naplněny veškerými potřebnými informacemi, v opačném případě uživatel ztratí spoustu času při vyhledávání. Spolehlivá, rychlá, úplná a aktuální informace o činnosti orgánů správy, která je rozmístěna na webových stránkách kromě zjednodušení procesu vyhledávání požadovaných informací také šetří čas úředníků věnovaný vysvětlování. Pokud jde o programy, kromě „společného standardu“ by měl být použit jediný protokol přenosu dat, aby nedošlo k potížím při interakci programů přes data. Systém také musí být schopen integrovat programy, a v případě potřeby aktualizovat program.
- *schopnost modernizovat operační programy a stránky bez narušení struktury rozhraní a bez ovlivnění protokolů přenosu dat.* Důležitá je také informativní hodnota a nasycení informací, které musí být přesné a spolehlivé. Přitom je nutné tyto údaje neprodleně aktualizovat, aniž by byla porušena standardní struktura webu a jeho rozhraní. Přístupy na stránky by měly být prováděny z libovolného místa na světě rychle a efektivně.
- *ochrana důvěrných a osobních informací.* To může být dosaženo prostřednictvím rozvoje společných norem v programech spolupráce a rozvojem nejspolehlivějšího

šifrování samotných dat při přenosu z jednoho programu na jiný. Ochrana údajů by měla být prováděna na informační úrovni a na úrovni uživatele.

- *jasný a rychlý přístup k informacím pro všechny občany na kterémkoliv místě na Zemi.*

Pokud vezmeme v úvahu zavedení informačního systému pro veřejnou správu z ekonomického hlediska, je nutné mít k dispozici menší závislost na dodavatelích a zprostředkovatelích, a pokud je to vůbec možné, zabránit zprostředkování. Síť poskytovatelů vede k dodatečným nákladům na zřízení informačního systému, a vzhledem k tomu, že odpovídající systém musí být rozvíjen ve všech regionech a částečně i mimo něj, bude přeplatek za zprostředkování obrovský.

Ve většině zemí existuje silná závislost na softwarových produktech vyrobených ve Spojených státech. Tato závislost spočívá v neschopnosti vytvořit svůj vlastní operační systém a v nedostatcích finančních prostředků. Rozvoj vlastních státních programů a operačních systémů občas slouží ke zvýšení prestiže a bezpečnosti státu, ale bezpečnost země je jedním z nejdůležitějších úkolů vlády. Bezpečnost na úrovni informací spočívá v tom, že při použití operačního systému zahraničních výrobců je velmi obtížné ubránit se proti zranitelnosti. Proto by měl být rozvoj vlastního operačního systému jedním z prioritních úkolů státu.

ISVS můžeme dělit podle různých kritérií: podle typu řízení, podle typu používané softwarové aplikace, podle oblastí veřejné správy, podle územního hlediska a podle předmětové oblasti.

IS podle *typu řízení* rozlišujeme do třech kategorií:

- nízká úroveň řízení (řídící systém pro firmy a podniky, pro sociální řízení a automatizovaný systém řízení procesu);
- střední úroveň řízení (průmyslové automatizované systémy řízení, vnitrostátní a regionální automatizované systémy řízení územních orgánů a tak dále);
- nejvyšší úroveň řízení (celostátní automatizovaný systém).

IS podle *typu používané softwarové aplikace* jsou konkrétní programové produkty, které používají organizace v oblasti veřejné správy.

IS podle *oblastí veřejné správy* jsou systémy používané finančním úřadem, úřadem práce, systémy celní správy, pojišťoven a tak dále podle typu organizací. K informačním systémům veřejné správy také patří různé veřejné informační služby, jako například systémy knihoven a informačních středisek.

Podle *územního hlediska* můžeme informační systémy rozdělit na lokální úroveň (informační systémy měst a obcí), na regionální úroveň (informační systémy krajů) a na samotný informační systém hlavního města státu.

Informační systémy podle *předmětové oblasti* můžeme rozdělit na:

- informační systémy ministerstev;
- informační systémy organizací veřejné správy;
- specializované IS.

Informační podpora státní moci patří do největší hodnoty informačních a analytických služeb. Analytická činnost je „vestavěná“ do řídicího procesu. Slouží k vyřešení organizačních, technických, personálních záležitostí, které slouží k identifikaci a formulaci pokynů pro informační potřeby managementu. Důležitý aspekt vytvoření informačního systému veřejné správy je spojen s rozvojem státních technických zařízení. V závislosti na *hardwarových schopnostech* lze informační systémy rozdělit na mechanizované, automatizované a informační systémy počítačového řízení.

Existuje několik aktivit na vytvoření takových systémů:

- technická a technologická (řeší kybernetici a další odborníci v oblasti výpočetní techniky a informatiky);
- přímá manažerská (skládá se ze standardizace a unifikace informací o správě);
- aktivita, která je dána rozvojem odborného a psychologického výcviku řídicích pracovníků;
- aktivita, která souvisí s tím, že informace ve veřejné správě při zpracování a skladování má právní povahu a často slouží jako právní základ pro rozhodování managementu.

Vzhledem k tomu, že veřejná správa udržuje dynamickou jednoduchost řídicího subsystému a kontrolovaného subsystému, a to i v rozsahu informačního systému, který slouží k jejich obsluhování, musí být systém schopen přijímat nezbytné údaje o fungování spravovaných objektů a zachovat je pro potřebné orgány. Také musí pomáhat při vývoji racionálních kontrolních akcí.

3 Praktická část

3.1 Státní program „Informační společnost“

„Informační společnost“ – státní program Ruské federace, který je zpracován, aby vytvořil integrovaný a efektivní systém informačních technologií, z nichž by občané mohli maximálně těžit.

Státní program zahrnuje všechna odvětví a sféry činnosti, proto se práce provádí v různých oblastech: vytvoření e-Governmentu, překlenutí digitální propasti, vývoj nových komunikačních technologií. Celkové výsledky by měly přinést skutečné, hmatatelné výhody pro lidi. S pomocí státního programu by mělo dojít ke zlepšování kvality života, což by mělo být vyjádřeno v jednoduchých a dostupných službách, které občané používají každý den: schůzka s lékařem

domluvená přes internet, platba pokut mobilním telefonem, low-cost přístup k širokopásmovému připojení a tak dále.

Hlavním cílem státního programu je zlepšení kvality života občanů prostřednictvím využití informačních a telekomunikačních technologií. Program se provádí ve dvou fázích – v letech 2011–2014 a 2015–2020.

Státní program zahrnuje následující postupy (včetně federálních programů):

1. „informační a telekomunikační infrastruktura informační společnosti a poskytovaných služeb na jejím základě“;

Účelem je vytvořit podmínky pro rovnocennou úroveň přístupu k moderním informačním a telekomunikačním technologiím. Hlavními aktivitami jsou poskytování přístupu k telekomunikačním službám v Rusku, vývoj federálních poštovních služeb, zlepšení mechanismů řízení s využitím spektra rádiových frekvencí, řízení rozvoje informační a telekomunikační infrastruktury informační společnosti.

2. „informační prostředí“;

Cílem je zajistit rovný přístup obyvatelstva k mediálnímu prostředí. Hlavními aktivitami jsou výstavba, obnova, rekonstrukce vysílacích zařízení, účast Ruska na mezinárodním informačním prostoru, podpora sociálních projektů v oblasti tisku a publikační činnosti, rozvoj národních informačních zdrojů.

3. „bezpečnost v informační společnosti“;

Cílem je vytvoření infrastruktury pro informační bezpečnost státu, občanů a podnikatelských subjektů. Hlavní události jsou kontrola a dohled (včetně licenčních a registračních činností v oblasti komunikací, informačních technologií a masové komunikace), prevence v oblasti informačních technologií.

4. „informační stát“;

Cílem je zvýšit úroveň interakce mezi občany, organizacemi a státem na základě informačních a telekomunikačních technologií. Hlavní činnosti jsou řízení rozvoje informační společnosti, rozvoj e-Governmentu, zlepšení kvality veřejné správy prostřednictvím vytváření a zavádění moderních informačních technologií a služeb založených na informačních technologiích v oblasti medicíny, zdravotnictví a sociálního zabezpečení, rozvoj služeb založených na informačních technologiích ve vzdělávání, vědě a kultuře, podpora regionálních projektů v oblasti informačních technologií, vývoj a provoz státního systému evidence a kontroly pasů a víz.

5. federální cílový program „Rozvoj televizního a rozhlasového vysílání v Ruské federaci pro období 2009–2015“;

Hlavní cíle jsou rozvoj ruského informačního prostoru, který poskytuje populaci vícekanálové vysílání se zaručeným poskytováním povinných celostátních veřejných televizních a rozhlasových kanálů s danou kvalitou a zlepšení efektivity vysílání. Hlavní událostí je stavba zemských sítí digitálního televizního vysílání, vytvoření multifunkčních kosmických lodí pro vysílání, vytvoření centra vedení fondového materiálů pro jejich zohlednění, restaurování a digitalizace.

3.1.1 Historie programu

3.1.1.1 2010: První verze programu

Prezidium ruské vlády probralo 30. září 2010 státní program „Informační společnost“, a to pro období od roku 2011 do roku 2020. Tento program je náhradou federálního cílového programu „Elektronické Rusko“, který skončil v roce 2010.

Návrh programu „Informační společnost“ zahrnuje následující oblasti:

1. Vytvoření e-Governmentu;
2. zlepšení kvality života občanů;
3. překlenutí digitální propasti;
4. bezpečnost v informační společnosti;
5. zachování kulturního dědictví;
6. vývoj na trhu ICT;

Převážnou částí programu (25–30 %) byl projekt vytvoření a zavedení e-Governmentu.

V roce 2009 byl program vytvořen jako federální cíl (FTP). Pak přišel rozkaz prezidenta Ruské federace o vývoji programu ve formátu dlouhodobého cíle (ICP). Nový formát dokumentu prošel značným množstvím kritiky – program byl doděláván, během čehož bylo v dubnu 2010 rozhodnuto ho změnit a docílit, aby k němu měla přístup vláda.

Strategie MinComSvyazi

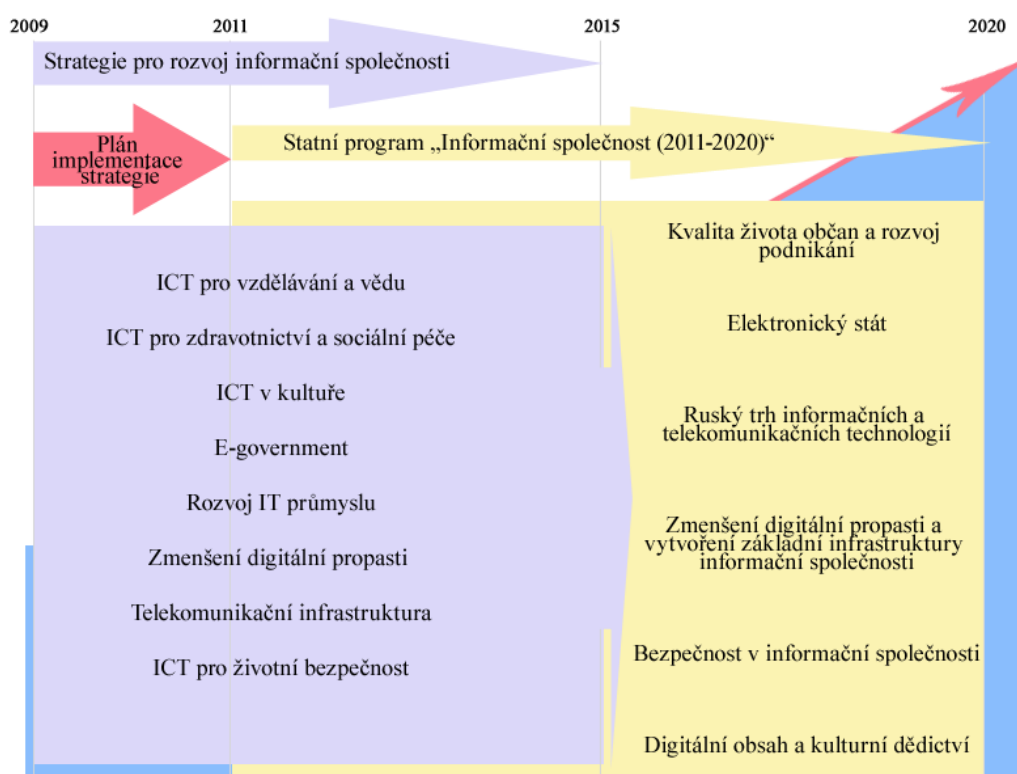
V prvním kroku byla analyzována mezinárodní zkušenost. Na západě jsou také státní programy pro informatizace státu, ale západní státy obvykle operují slovem digital (digitální).

Po dobu jejich studia ministerstvo komunikací odhalilo podobnost – téměř všude je kladen důraz ne na informační prostředky, ale na informaci a její zpracování. Například v případě dopravního systému – v Rusku by tradiční přístup mohl zajistit automatické řízení pohybu systémovou sběrnici, která by přinesla výsledky neviditelné (a tedy nesrozumitelné) pro veřejnost. Na Západě se domnívají, že hlavním cílem je poskytnout občanům real-time data autobusových linek, plány a přesný čas příjezdu vozidel ke konkrétním zastávkám.

Pro realizaci této myšlenky ve státním programu ministerstvo komunikace muselo vzít v úvahu již vypracovanou a schválenou koncepci dlouhodobého sociálně-ekonomického rozvoje

Ruské federace do roku 2020, strategii rozvoje informační společnosti do roku 2015 a plán pro její provádění v roce 2011. Kvůli tomu informatizace proběhla do roku 2015 ve dvou etapách. Na jedné straně v souladu se zastralou strategií a na druhé straně v rámci státního programu s novými přístupy.

MinComSvyazi úmyslně odmítlo takzvaný odvětvový přístup. V případě, že strategie rozvoje informační společnosti uvádí oblasti, jako je ICT pro vzdělávání, ICT ve zdravotnictví, ICT v oblasti kultury a tak dále, tehdy jsou do státního programu všechny sloučeny do podprogramů s cílem zlepšit kvalitu života občanů a podnikatelských podmínek.

Obrázek 2

Zdroj: TADVISER. Informační společnost [online]. Dostupné z WWW:

<http://www.tadviser.ru/index.php/Статья:Информационное_общество_ГП>.

Rozvoj IT průmyslu je konkretizován ve vývoji ruského trhu pro ICT. To zahrnuje projekty, jako je zvětšení technoparků, využití veřejného a soukromého sektoru (Rosinfocominvest, spolupráce s RUSNANO) a tak dále.

Podprogram pro snížení digitální propasti v regionech sloučili s rozvojem telekomunikační infrastruktury. Ministerstvo komunikací rozhodlo, že jsou vzájemně provázanými pojmy. Kromě toho by stát neměl být omezen na územním principu (existuje digitální propast mezi různými sociálními vrstvami společnosti).

Novým směrem se stal podprogram pro vytvoření digitálního obsahu a zachování kulturního dědictví (digitalizace archivů, knihoven, muzejních sbírek a tak dále).

Obecně platí, že rozvoj informační společnosti je v programu definován jako vytváření nových příležitostí pro občany, byznys a vládu prostřednictvím rozvoje informačních a komunikačních technologií. Cílem státního programu je zajistit technologický průlom země při využívání informací.

Projekty v rámci programu se dělí na vnitřní a vnější. První by měly sloužit k automatizaci práce úředníků, druhý má za cíl zajistit přístup občanů k moderním IT službám. Odpovědné za interní projekty je ministerstvo komunikací, ministerstvo hospodářského rozvoje, federální bezpečnostní služby a ministerstvo školství. Zákazníky externích projektů je většina federálních ministerstev a oddělení.

Kromě očekávaných projektů souvisejících s rozvojem elektronického dokumentu, elektronického podpisu, zabezpečení dat a dalších, které byly obsahem programu „Elektronické Rusko“, program „Informační společnost“ má řadu relativně „čerstvých“ aktivit. Jedním z nich je například rozvoj prostředků získávání informací o různých typech obsahu. Zahrnuje vytvoření vyhledávače, který může vyhledávat text, obrázky, audio a video. Plánuje se použít na všech veřejných místech.

Další událostí je vytvoření národní informační a komunikační platformy pro distribuci digitálního obsahu. Platforma je analogem služby Apple iTunes. Nicméně, jestli to bude veřejná nebo soukromá platforma, nebylo rozhodnuto.

Také v „informační společnosti“ jsou zahrnuty projekty pro rozvoj elektronických veřejných služeb, národního softwaru, cloud platform a platebního styku. Kromě toho by se v souladu s programem v Rusku měla objevit jednotná evidence silnic, turistický atlas země, elektronická verze červené knihy, databáze dokladů o vzdělání, federální elektronický katastr nemovitostí a ostatních služeb dostupných přes internet.

Vzhledem k realizaci „informační společnosti“ do roku 2020 by Rusko mělo vstoupit do TOP 10 mezinárodního ratingu o rozvoji informačních technologií, do TOP 20 ratingu o rozvoji e-Governmentu a síťové společnosti. Nyní je toto hodnocení na úrovni 50.–70. místa.

3.1.1.2 2011: Aktualizace programu

Ministerstvo spojů vyvinulo nový program „informační společnost“. Cíle a záměry programu, podle úředníků, zůstaly nezměněny: občané a organizace obdrží výhody z využívání informačních a telekomunikačních technologií.

V rámci nového přístupu byla struktura programu změněna. Kromě toho nová verze bere v úvahu nejen náklady na činnosti v rámci samotného programu, ale také v rozpočtech pro ministerstva komunikací a aktuální činnost podřízených vládních agentur.

3.1.1.3 2012: Spolupráce s SNS

Rusko a státy SNS podepsaly dne 28. září 2012 na společném zasedání hlav SNS rozhodnutí o schválení spolupráce členských států SNS ve výstavbě strategie a rozvoje plánu pro informační společnost pro období do roku 2015.

Finanční mechanismus pro provádění strategie stanoví financování činností v rámci plánování státního rozpočtu. Strategie také stanoví možnost přilákání finančních prostředků od mezinárodních organizací a investorů a pro financování kritického vědeckého výzkumu zvažuje možnost vytvoření zvláštního fondu.

Podle plánu rozvoje programu „informační společnosti“ do roku 2015, byl důraz při realizaci kladen na kooperační projekty a zintenzivnění informační a vědecko-technické výměny o využívání informačních a komunikačních technologií ve vzdělávání, vědě, kultuře, zdravotnictví, veřejné správě, poskytování služeb veřejnosti a tak dále.

3.1.1.4 2013: Zpomalení programu

V červnu 2013 bývalý úředníci ministerstva komunikací oznámili přerušení masového zavádění projektů e-Governmentu v ruských regionech. „Strnulost“ nastala po zprávách, že projekt „Elektronická vláda“ může být převedena do ruské pošty.

„Rostelekomu“¹ patřilo až do současnosti jediné postavení dodavatele e-Governmentu. Smluvní operátor s ministerstvem spojů vypracoval jednotný portál veřejných služeb, systém meziresortní elektronické interakce, jednotný systém identifikace a autentizace a další. Kromě toho „Rostelekom“ stanovil a prováděl podporu regionálních segmentů e-Governmentu.

Přibližně 60 % projektů v oblasti e-Governmentu bylo zastaveno nebo pro ně nezbyly finanční prostředky v druhém pololetí.

3.1.2 „Elektronické Rusko“ - předchůdce programu „Informační společnost“

Myšlenka zavedení programu vznikla na začátku roku 2000. Jako hlavní vývojář programu vystoupila Vysoká škola ekonomická² – jedna z vedoucích veřejných vysokých škol v Rusku v ekonomické a správní oblasti. Kromě VŠE se rozpracování programu zúčastnila kancelář

¹ It is Russia's leading long-distance telephony provider.

² The National Research – University Higher School of Economics (HSE).

hospodářské analýzy, meziresortní analytický centrum, výzkumný ústav „Informatika“, odborníci z ruských a zahraničních IT firem, zástupci akademické vědy, ruské ministerstvo financí, ministerstvo průmyslu Ruska, ruské ministerstvo spojů, ministerstvo školství, rosaviakosmos³.

Příprava programu byla prováděna bez předem vypracované a schválené koncepce, nicméně odráží základní principy, cíle a záměry provádění. Program stanovil základní aktivity, objemy a finanční zdroje pro jejich realizaci.

Cíle programu jsou:

- zlepšování kvality vztahů mezi státem a společnostmi, dávají přístup občanů k informacím o činnosti státních orgánů, zvyšování efektivity veřejných a komunálních služeb, zavedení jednotných standardů pro služby;
- zlepšení účinnosti spolupráce mezi agenturami a vnitřní organizační činnosti orgánů veřejné moci na základě organizace meziresortního sdílení a zajištění efektivního využití státními orgány informačních a telekomunikačních technologií;
- zlepšení řízení informačních a komunikačních technologií v činnosti orgánů veřejné správy informací;
- zlepšení efektivity veřejné správy, zajištění včasnosti a úplnosti kontroly nad činností orgánů veřejné správy.

Úkoly programu jsou:

- přechod na poskytování veřejných služeb a výkon veřejných funkcí v elektronické podobě federálním výkonným orgánům;
- rozvoj infrastruktury přístupu k veřejným službám a k informacím o činnosti veřejných orgánů a místních samospráv;
- zabezpečení řešení problémů státní správy s využitím prvků elektronické správy;
- rozvoj infrastruktury e-Governmentu.

Nejdůležitější cílové indikátory a ukazatele:

- kroky převedení do elektronické podoby procesů veřejných služeb ze strany federálních orgánů výkonné moci;
- počet orgánů státní kontroly, které plní kontroly dokladů v elektronické podobě;
- počet orgánů státní kontroly, které poskytují služby přijímání oznámení o zahájení podnikatelské činnosti v elektronické podobě;
- část uživatelů portálu veřejných a komunálních služeb mezi uživateli internetu;

³ The Russian Aviation and Space Agency.

- počet informačních systémů, se kterými byla provedena integrace pro automatické načítání do konsolidovaného registru státních a komunálních služeb informací o postupech a podmínkách pro poskytování veřejných služeb;
- počet subjektů Ruské federace, ve kterých je aplikováno standardní softwarové a hardwarové řešení, které poskytují možnost poskytování státních a komunálních služeb v elektronické podobě s využitím standardních roztoků regionálních portálů veřejných a komunálních služeb a regionálních registrů veřejné a komunální služby;
- množství multifunkčních center v Ruské federaci, které používají standardní model informačního systému na podporu činnosti polyfunkčního centra pro poskytnutí státních a komunálních služeb;
- počet center přístupu veřejnosti k informacím o činnosti orgánů veřejné správy a jejich služeb poskytovaných v elektronické podobě;
- počet zavedených regionálních informačních a analytických středisek;
- počet vytvořených situačních center ve vrcholných orgánech státní moci;
- počet veřejných služeb, jejichž poskytování používá systém meziresortní elektronické interakce;
- počet subjektů Ruské federace, které zavedly druhou fázi státních informačních a analytických systémů kontrolních a auditních orgánů;
- podíl projektů vytváření a rozvoje prvků infrastruktury e-Governmentu, který se provádí posuzováním výsledků pro dodržení obsahu programu a původních specifikací;
- počet státních a obecních úředníků, kteří zlepšili své dovednosti v používání informačních technologií.

Státním zákazníkem, koordinátorem programu, je ministerstvo spojů, v konečné fázi realizace jsou státními zákazníky ruské ministerstvo spojů, ministerstvo pro hospodářský rozvoj Ruska, Rosinformtechnology, ministerstvo školství Ruska a ruské federální bezpečnostní služby. Během provádění program prošel řadou významných opravných kroků a většími změnami plánovaných výsledků. Původně bylo plánováno provádění programu ve třech fázích: I. etapa – 2002; fáze II – 2003–2004; fáze III – 2005–2010.

2005	<p>Provedena práce byla v plném souladu s cíli druhé etapy realizace programu – realizované projekty zaměřené na:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ zlepšování účinnosti veřejných orgánů; ○ zvýšení transparentnosti federálních orgánů státní moci, orgánů státní moci subjektů Ruské federace a místních orgánů a účinnosti jejich interakce s občany a organizacemi; ○ aktivní zapojení občanů a podniků při využívání informačních a komunikačních technologií tím, že budou vytvořeny přístupové body pro informační a telekomunikační sítě Internet a informační systémy se sociální orientace; ○ zvyšování povědomí občanů Ruské federace na základě projektů realizovaných v rámci programu.
2006	<p>Větší prostor zabraly projekty, jejichž cílem bylo zajistit národní bezpečnost a potírání teroristických hrozeb, jakož i na řešení otázky integrace při využívání a vývoji státních informačních systémů, zdrojů a technologií. Stále byl problém urychlené dostupnosti potřebného vybavení a výstavby infrastruktury pro automatizaci klíčových procesů ve veřejné správě, a to i na úrovni jednotlivých útvarů. Mezi hlavní úkoly v rámci investic do státních kapitálových vložení patřil nákup zařízení a vytvoření cílených programových a technických celků pro jednotlivé funkce.</p>
2007	<p>Pokračování v práci na vývoji materiálu, který poskytuje automatizaci vládních funkcí. Zvláštní pozornost byla věnována rozvoji materiálně technické základny v regionech. Nákup a instalace nezbytného počítačového a síťového vybavení a softwaru pro vytváření softwarových a hardwarových systémů regionálních informačních systémů.</p>
2008	<p>Provedena práce po tvorbě softwarových a hardwarových řešení podpory činností orgánů veřejné správy, a to jak na úrovni Ruské federace, tak i na úrovni jednotlivých subjektů Ruské federace.</p>

Tabulka 1

Zdroj: MINCOMSVYAZ RUSKÉ FEDERACE. Federální Cílový Program «Elektronická Ruska (2002-2010)» [online]. Dostupné z WWW: <<http://minsvyaz.ru/ru/activity/programs/6/#section-targets>>.

V důsledku realizace programu v letech 2002–2008 byly položeny institucionální základy pro široké využití ICT v práci orgánů veřejné správy a byly vytvořeny nezbytné předpoklady pro tvorbu e-Governmentu v Ruské federaci. V letech 2002–2008 byl připraven balíček návrhů zákonů, jejichž cílem je podpora zavádění informačních a komunikačních technologií, jsou realizovány pilotní projekty zaměřené na organizaci elektronických interakcí na meziresortní úrovni a byl zajištěn přístup veřejnosti k informacím o činnosti orgánů, rozvoj telekomunikační infrastruktury a připojení k počítačovým sítím orgánů veřejné správy.

Vzhledem k nedostatečným a nerovnoměrně přidělovaným finančním prostředkům na realizace programu nebyla stanovena základna jednotné informační a telekomunikační infrastruktury pro orgány veřejné správy a samosprávy, nebyl zajištěn rozvoj řešení pro elektronickou interakci organizace, ani její masivní nasazení a šíření. V tomto ohledu v plánované době prakticky ve všech oblastech provádění programu nebylo možné přistoupit k realizaci třetí fáze.

Hlavním cílem programu v období 2009–2010 je vytvoření e-státní infrastruktury jako komplexu výpočetní techniky a telekomunikací, softwaru, regulační a metodické podpory pro překlad v elektronické podobě procesu poskytování veřejných a komunálních služeb založených na jednom systémovém přístupu.

Důležitým úkolem e-Governmentu je vytvoření infrastruktury veřejného přístupu ke službám pro všechny občany prostřednictvím všech dostupných komunikačních kanálů – internet, samoobslužné terminály, call-centra a multifunkční centra poskytující veřejné a komunální služby. Tvorba všech těchto funkčních prvků v roce 2009 pokračovala souběžně s vývojem a schválením nového regulačního rámce pro resortní a regionální informace, správní reformy a zajištění transparentnosti informací o činnosti orgánů veřejné správy.

V roce 2010 v rámci programu a koncepce tvorby e-Governmentu v Ruské federace do roku 2010 a v souladu s pokyny prezidenta provedla Ruská federace komplex prací na vytvoření sjednocené informačních technologie a telekomunikační infrastruktury e-Governmentu. K prosinci 2010 byl vyvinut a provozován v testovacím režimu centrálními prvky infrastruktury e-Governmentu na bázi jediného operátora:

- federální informační systém „Jediný portál veřejných a komunálních služeb“;
- jednotný systém meziresortní elektronické interakce;
- jediný vertikálně integrovaný státní automatizovaný systém řízení;
- oficiální internetové stránky pro uvádění informací o výběrovém řízení na realizaci;

- hardwarový a softwarový systém, který poskytuje nezávislou kontrolu (zálohování a ukládání dat) historie aukcí v elektronické podobě na elektronických obchodních platformách;
- informační systém podpory a vedení plánů a programy informatizace veřejné správy jako součást subsystémů fondu;
- softwarové a hardwarové řešení, které poskytuje státní služby v elektronické podobě prostřednictvím veřejného přístupu středové infrastruktury;
- informační systém certifikačních autorit.

V důsledku provádění programu byly splněny hlavní cíle. Vzrostla kvalita vztahů mezi státem a společností, občané mají přístup k informacím o činnosti orgánů veřejné správy. Také stouplá efektivita veřejné správy.

3.1.3 Popis programu „Informační společnost“

Cílem programu je zpravit občany a organizace o výhodách využívání informačních a telekomunikačních technologií.

Úkoly jsou:

1. Zajistit poskytování služeb pro občany a organizace s využitím moderních informačních a telekomunikačních technologií;
2. vývoj technického a technologického základu pro informační společnost;
3. Zamezení ohrožení vznikajících v informační společnosti.

Podprogramy	Cílené nástroje
<ul style="list-style-type: none"> ○ „Informační a telekomunikační infrastruktura informační společnosti a služeb poskytovaných na tomto základě.“ ○ „Informační prostředí.“ ○ „Bezpečnost v informační společnosti.“ ○ „Informační stát.“ 	<ul style="list-style-type: none"> ○ Federální cílový program „Rozvoj televizního a rozhlasového vysílání v Ruské federaci za léta 2009–2015.“

Tabulka 2

Zdroj: MINCOMSVYAZ RUSKÉ FEDERACE. Státní program «Informační společnost» (2011-2020) [online]. Dostupné z WWW: < <http://minsvyaz.ru/ru/activity/programs/1/>>.

Podprogram „Informační a telekomunikační infrastruktura informační společnosti a služeb poskytovaných na tomto základě“

Vykonavatel: Federální agentura spojení⁴.

1. Zajištění dostupnosti telekomunikačních služeb v Ruské federaci;
2. vývoj federální poštovní služby;
3. řízení rozvoje informační a telekomunikační infrastruktury.

Rozpočet: ≈25 000 000 euro.

Podprogram „Informační prostředí“

Vykonavatel: Federální agentura pro tisk a masové komunikace⁵.

1. Výstavba, obnova, rekonstrukce, znovu vybavení vysílacích zařízení;
2. elektronická média: obsah a přístup k nim;
3. účast Ruska v mezinárodním informačním prostoru;
4. podpora společensky významných projektů v oblasti hromadných sdělovacích prostředků;
5. rozvoj národních informačních zdrojů.

Rozpočet: ≈86 000 000 euro.

Podprogram „Bezpečnost v informační společnosti“

Vykonavatel: Ministerstvo komunikací a masové komunikace⁶, Federální služba pro dozor v oblasti telekomunikací, informačních technologií a masmédií⁷, FSB Ruské Federace, Federální agentura pro tisk a masové komunikace.

1. Přehlednutí;
2. varování před informačním ohrožením národních zájmů Ruska;
3. boje proti terorismu, extremismu, násilí;
4. vývoj sítě technologií.

Rozpočet: ≈16 000 000 euro.

Podprogram „Informační stát“

Vykonavatel: Ministerstvo komunikací a masové komunikace, ministerstvo zdravotnictví Ruské federace⁸, ministerstvo školství a vědy⁹.

1. Řízení rozvoje informační společnosti;
2. rozvoj e-Governmentu;

⁴ Federal Communications Agency (Rossvyaz).

⁵ Federal Agency on Press and Mass Communications of the Russian Federation (Rospechat).

⁶ Ministry of Telecom and Mass Communications of the Russian Federation (MinComSvyaz Rossii).

⁷ Federal Service for Supervision in the Sphere of Telecom, Information Technologies and Mass Communications (Roskomnadzor).

⁸ Ministry of Health of the Russian Federation (Minzdrav Rossii).

⁹ Ministry of Education and Science of the Russian Federation (Minobrnauki of Russia).

3. zlepšení kvality veřejné správy prostřednictvím vytváření a zavádění moderních informačních technologií;
4. služby na bázi informačních technologií v oblasti medicíny, zdravotnictví a sociální péče;
5. vývoj služeb založených na informačních technologiích ve školství, vědě a kultuře;
6. podpora regionálních projektů v oblasti informačních technologií.

Rozpočet: ≈26 000 000 euro.

Podprogramu „Informační stát“ je věnována větší pozornost. Tento podprogram je hlavním informačním projektem Ruské federace, který je spojen se zavedením a používáním informační podpory ve státních agenturách. Podprogram hraje velmi důležitou roli pro rozvoj e-Governmentu v Rusku. V souladu se strategií rozvoje informační společnosti v Rusku v roce 2018 už by mělo být zajištěno 70 % všech veřejných služeb v elektronické podobě.

3.2 Financování programu

Financování státního programu po dobu jejího realizace: ≈16 000 000 000 euro. Ze kterého:

2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
1 503	1 728	1 590	1 436	1 489	1 559	1 630	1 699	1 768	1 834
000	199	431	029	822	578	407	492	711	308
000	309	654	931	364	139	079	124	316	573
euro	euro	euro	euro	euro	euro	euro	euro	euro	euro

Tabulka 3

Zdroj: TADVISER. Informační společnost [online]. Dostupné z WWW:

<http://www.tadviser.ru/index.php/Статья:Информационное_общество_ГП>.

Kromě financování samotného programu také budou kontrolovány finanční výdaje prostředků poskytovaných na financování jiných cílených programů, jako jsou například informace o zdraví, vzdělávání, zavádění digitální televize a tak dále. To znamená, že celková výše prostředků, které budou koordinovány v rámci programu „Informační společnost“, bude vyšší než prostředky, které budou začleněny do programu.

Jedna z hlavních funkcí, kterou nese státní program, koordinace veškerých peněžních zásob, bude vynaložena pro elektronizace. K nim patří prostředky, které utratí federální úřady státní moci na své informační programy (například elektronizace vzdělávání) – přibližně 1 609 748 638 euro ročně.

V úvahu budou také brát asi 13 414 572 euro. Z toho se budou skládat roční náklady subjektů Ruské federace v rámci provádění regionálních programů ke zlepšení účinnosti rozpočtových výdajů spolufinancovaných z federálního rozpočtu. Dalším článkem zásob jsou regionální

rozpočty na informační technologie. Na základě zpráv z regionů ministerstvo spojů odhadlo jejich souhrn na 670 728 600 euro ročně. Posledním účetním článkem je přilákaní soukromého kapitálu. Jedná se o partnerství veřejného a soukromého sektoru při realizaci projektů ICT. Zde je přibližná částka stanovena na hodnotu 2 682 914 396 euro ročně.

3.3 „Rostelekom“

„Rostelekom“ je ruská akciová společnost, která působí v telekomunikacích. Její hlavní obory podnikání zahrnují telefonní, radiokomunikační a internetové služby. Společnost vlastní a provozuje největší ruskou optickou síť. Kromě toho je „Rostelekom“ operátorem e-Governmentu v Ruské federaci.

3.3.1 Historie

2009	Prakticky všechny federální segmenty e-Government Ruska se nachází ve dvou datových centrech „Rostelekom“ v Moskvě. Hardwarová a softwarová infrastruktura klíčových systémů e-Governmentu byla zakoupena ve dvou etapách. Pro jediný portál veřejných (JPVS) služeb bylo koupeno více než 20 HP serverů, několik směrovačů Cisco a systém uložení dat Hitachi s databází Oracle. Pro systémy meziresortní elektronické interakce (SMEI) byly použity čtyři blade servery a páskové knihovny Sun, HP servery, úložná pole a přepínač Hitachi Brocade. Roztok Oracle byl zakoupen jako sběrnice.
2010	Došlo k rozšíření výpočetní síly e-státní infrastruktury. Hlavně kvůli hardwaru IBM. Infrastruktura JPVS požadovala 26 nových serverů, SMEI pět.
2011	S cílem splnění stanovených požadavků „Rostelekom“ připojil federální a regionální orgány pro práci se SMEI. Proces připojování k federálním agenturám SMEI byl složitější než připojování oblastí. V některých oblastech „Rostelekom“ vykonával práci sám a v některých regionech přitahoval subdodavatele. Dalším faktorem inhibice byla potřeba podání nabídek.
2012	V březnu Vladimir Putin (v té době premiér ministr) podepsal dekret, podle něhož byl „Rostelekom“ jmenován jediným vykonavatelem prací k dalšímu vzniku a rozvoji komplexních informačních technologií a prvků telekomunikační infrastruktury a e-Governmentu.
2013	Vytvořena infrastruktura podle Minkomsvyazi byla strukturálně nadbytečnou, nedostatečně kontrolovatelnou a neschopnou se vyvinout. Nadbytečná architektonická řešení vedou k nárůstu nákladů na podporu a údržbu systému.

2014	Byly vyvinuty mobilní aplikace portálu veřejných služeb pro chytré telefony a tablety, které jsou založené na systémech iOS, Android a Windows. „Rostelekom“ včas dokončil vývoj aplikací pro chytré telefony, ale téměř nic nebylo provedeno pro tablety.
2015	První smlouvu pro rozvoj e-Governmentu MinComSvyaz a „Rostelekom“ podepsaly společnosti na začátku července. Dotkla se dokončení jednotného systému identifikace a autentizace (JSIA). Na konci srpna byla na webových stránkách veřejných zakázek zveřejněna další informace o pěti smlouvách – dvě pro rozvoj SMEI, dvě pro rozvoj jednotného portálu veřejných služeb, jakož i pro rozvoj společného prostoru důvěry elektronické podpisu.
2016	Plánovaná migrace všech systémů, které jsou součástí e-státní infrastruktury, s Oracle do PostgreSQL. Provádět projekt plánuje integrátor „RT-Labs“ bez zapojení rozpočtu, tj. na vlastní náklady. „RT-Labs“ je hlavním dodavatelem „Rostelekom“ pro vývoj a provoz e-Governmentu. Kvůli omezeným možnostem překladu systémů od Oracle do Postgres má v úmyslu snížit provozní náklady a zvýšit marže v rámci projektu, a tím dosáhnout návratnosti vložené investice.

Tabulka 4

Zdroj: TADVISER. Kronika vztahů MinComSvyaz a «Rostelekom» po projektu e-Government [online]. Dostupné z WWW:

<http://www.tadviser.ru/index.php/Проект:Хроника_взаимоотношений_Минкомсвязи_и_”Ростелекома”_по_проекту_Электронное_правительство>.

3.3.2 Financování

2011	2012	2013	2014	
8 503 133 euro	12 706 620 euro	16 278 210 euro	27 199 035 euro	64 686 998 euro

Tabulka 5

Zdroj: TADVISER. Kronika vztahů MinComSvyaz a «Rostelekom» po projektu e-Government [online]. Dostupné z WWW:

<http://www.tadviser.ru/index.php/Проект:Хроника_взаимоотношений_Минкомсвязи_и_”Ростелекома”_по_проекту_Электронное_правительство>.

K navýšení ceny exploatace (2011–2014) dochází z několika důvodů. Smlouva zahrnovala platbu komunikačních kanálů, které používají federální úřady při jednání s SMEI. Za druhé, v roce 2014 poprvé celá řada pilotních útvarů poskytla sjednocenu telekomunikační infrastrukturu

(„Gosoblako“), jejíž platba byla také zahrnuta ve smlouvě. Za třetí se zvětšila kvantita systémů, který jsou součástí infrastruktury e-Governmentu.

2009	2010	2011	2012	2013	2014	
13 887 992	15 838 630	11 552 721	9 066 345	7 967 394	2 582 535	60 895 617
euro	euro	euro	euro	euro	euro	euro

Tabulka 6

Zdroj: TADVISER. *Kronika vztahů MinComSvyaz a «Rostelekom» po projektu e-Government [online]. Dostupné z WWW:*

<http://www.tadviser.ru/index.php/Проект:Хроника_взаимоотношений_Минкомсвязи_и_”Ростелекома”_по_проекту_Электронное_правительство>.

Od roku 2013 regiony neplatí „Rostelekom“ za provoz e-státní infrastruktury, to dělá federální ministerstvo spojů. Až do roku 2012 byla exploatace regionální infrastruktury hrazena z rozpočtů subjektů Ruské federace. U každého z nich byla soukromá smlouva s „Rostelekom“.

3.4 Pokrok v provádění

3.4.1 V roce 2011

Klíčové programové aktivity:

- vytvoření služeb pro veřejnou diskusi a kontrolu nad činností orgánů veřejné správy, vytváření nástrojů veřejné správy na úrovni obcí;
- formování společného prostoru důvěry elektronickými podpisy;
- formování infrastruktury a rozvoje univerzální elektronické karty;
- vytvoření jednotného účetního systému evidence zápisů aktů občanského stavu (elektronická matrika);
- vytváření organizační a technologické infrastruktury pro elektronické platby za veřejné služby;
- vytvoření národní platformy pro distribuované výpočty, ve kterých jsou výpočetní zdroje a energie prezentovány uživateli jako on-line služby;
- vytvoření národní informační a komunikační platformy pro distribuci digitálního obsahu;
- vytvoření jednotného internetového portálu na podporu kulturního dědictví a tradice Ruska;
- tvorba a vývoj informačních systémů pro podporu malých a středních podniků;
- vytvoření infrastruktury prostorových dat Ruské federace;
- vývoj elektronického systému interakce a výměny informací v rámci případů úpadku;

- metodická a organizační podpora pro vytvoření jednotného systému adresářů a číselníků použitých ve státních a obecních informačních systémech;
- vytvoření systému pro zjišťování a sledování skutečné úrovně bezpečnosti informační společnosti z projevů terorismu v informační sféře;
- vývoj jednotného systému evidence výsledků vědeckého výzkumu;
- rozvoj bezpečného systému mezirezortního elektronického papírování.

V roce 2011 dospělo k závěru 175 státních zakázek.

V rámci veřejného a soukromého sektoru byly přitáhnuty prostředky „Rostelekom“ ve výši 9 583 882 euro. „Rostelekom“ za vlastní prostředky provedl práce s designem, tvorbou, certifikací infrastruktury regionálního e-Governmentu, a také atestaci informační bezpečnosti. Výsledkem bylo vytvoření 7 sběrných center veřejného přístupu ve spolkových okresech Ruské federace, které jsou nasazeny v regionálních segmentech e-státní infrastruktury pro každý z 83 subjektů Ruské federace.

Tyto práce byly prováděny v rámci následujících programu: vytvoření jediného portálu veřejných a komunálních služeb, zajištění přechodu k poskytování veřejných a komunálních služeb v elektronické podobě, rozvoj meziresortní elektronické interakce na základě interakce mezi systémem.

Mezi programové aktivity cílených výdajů patří 8 indikátorů. Podle provozní informace, která byla shromažďovaná ministerstvem komunikací, cílové hodnoty byly dosaženy ve 4 polohách.

3.4.2 V roce 2012

Klíčové programové aktivity:

- Vytvoření národního ruského segmentu integrovaného informačního systému zahraniční a vzájemného obchodu celní unie (IISVVT¹⁰) a zavedení integrace segmentu IISVVT;
- optimalizace rozvoje a provozu oficiálních stránek federálních a regionálních výkonných orgánů;
- vytvoření národní informační a komunikační platformy pro distribuci digitálního obsahu;
- vytvoření systému pro zjišťování a sledování skutečné úrovně bezpečnosti informační společnosti z projevů terorismu v informační sféře;
- vytvoření služeb pro veřejnou diskusi a kontrolu nad činností orgánů veřejné správy, vytváření nástrojů veřejné správy na úrovni obcí;
- rozvoj jednotného portálu veřejných a komunálních služeb (funkcí);

¹⁰ Integrovaný informační systém zahraničního a vzájemného obchodu.

- formování společného prostoru důvěry elektronickými podpisy;
- vytvoření jednotného účetního systému evidence zápisů aktů občanského stavu (elektronická matrika);
- vývoj mezi příslušnými elektronickými interakcemi na základě interakce systému;
- vytvoření jednotného systému adresářů a číselníků použitých ve státních a obecních informačních systémech;
- vytvoření národní platformy pro distribuované výpočty, ve kterém jsou výpočetní zdroje a kapacity k dispozici uživateli jako on-line služby;
- vytvoření národní softwarové platformy;
- zajištění účasti Ruské federace v realizaci státního programu „Informační společnost (2011–2020)“;
- vývoj jednotného systému evidence výsledků výzkumných a vývojových aktivit občanských oblastí;
- rozvoj bezpečného systému mezirezortního elektronického dokumentu;
- sledování kvality veřejných a komunálních služeb v elektronické podobě a vytvoření informačního a analytického systému sledování kvality veřejných služeb;
- vytvoření jednotného internetového portálu na podporu kulturního dědictví a tradice Ruska;
- rozvoj koncepce otevřených dat Ruské federace a vytvoření internetového portálu.

V roce 2012 dospělo k závěru 167 státních zakázek. Došlo k dosažení 3 poloh z 8 plánovaných indikátorů.

3.4.3 V roce 2013

Klíčové programové aktivity:

- rozvoj bezpečného systému mezirezortního elektronického papírování;
- rozvoj e-Governmentu;
- vytvoření jednotného internetového portálu na podporu kulturního dědictví a tradice Ruska;
- podpora regionálních projektů v oblasti informačních technologií;
- vývoj jednotného systému evidence výsledků vědeckého výzkumu;
- vytvoření systému pro zjišťování a sledování skutečné úrovně bezpečnosti informační společnosti z projevů terorismu v informační sféře;
- technická podpora a dokončení informačního a analytického systému státních služeb sledování jakosti;
- vývoj modelu informačního systému podporujícího činnost víceúčelových center veřejných a komunálních služeb.

V roce 2013 dospělo k závěru 22 státních zakázek.

Aktivity na podporu regionálních projektů v oblasti informačních technologií jsou realizovány prostřednictvím poskytování dotací z federálního rozpočtu do rozpočtů Ruské federace s cílem podpořit projekty zaměřené na vznik informační společnosti v Ruské federaci. Pro realizaci této akce v roce 2013 jsou předpokládány prostředky z federálních fondů ve výši 9 239 129 euro. Dotace byla poskytnuta subjektům Ruské federace, které jsou vítězi v soutěži.

3.4.4 V letech 2014–2015

Klíčové programové aktivity:

- realizace opatření v rámci prevence v oblasti informačních technologií ohrožení národních zájmů Ruska v boji proti terorismu, extremismu a násilí;
- realizace opatření k rozvoji e-Governmentu;
- provádění prací ke zlepšení kvality veřejné správy prostřednictvím vytváření a zavádění moderních informačních technologií;
- rozvoj služeb založených na informačních technologiích ve školství, vědě a kultuře;
- podpora regionálních projektů v oblasti informačních technologií.

3.5 GOSUSLUGI

Gosuslugi¹¹ („Portál státních služeb Ruské federace“) – pomocný a informační internetový portál, který poskytuje přístup fyzickým a právnickým osobám k informacím o státních a komunálních službách Ruské federace, státních funkcích kontroly a dohledu, o službách státních a místních vládních agentur, o službách organizací, které se podílejí na poskytování veřejných a komunálních služeb, stejně jako poskytování elektronických státních a komunálních služeb.

Jediný portál veřejné služby byl zahájen 15. prosince 2009 roku na webové stránce gosuslugi.ru. V prvních hodinách práce stránek počet uživatelů portálu překročil 1000 za sekundu. Během první noci existence portálu jeho návštěvníci provedli více než milion kliknutí.

Gosuslugi je součástí infrastruktury pro informační a technologické interakce informačních systémů používaných pro poskytování veřejných a komunálních služeb v elektronické podobě.

Informace veřejných a komunálních služeb na jediném portálu je umístěna do jednoho pracovního dne od konsolidačního registru státních a obecních služeb, tvořených federálními a regionálními orgány Ruské federace, místními úřady, které jsou odpovědné za úplnost a přesnost informací o službách.

¹¹ <https://www.gosuslugi.ru/>

Jediný portál je dostupný pro všechny uživatele informační a telekomunikační sítě Internet a je organizován takovým způsobem, aby bylo zajištěno jednoduché a účinné vyhledávání informací ze strany státních nebo komunálních služeb.

Všechny služby jsou umístěny na portálu ve vztahu ke konkrétnímu regionu Ruské federace: místa doručení služby jsou definována jako přítomnost samotné služby, jakož i podmínkou jejího poskytování.

Informační karta každé služby obsahuje následující informace:

- název služby;
- název státního orgánu nebo územního samosprávného celku, který poskytuje službu;
- kategorie žadatelů, kteří poskytují služby;
- potřebné doklady, které mají být předloženy žadatelem pohybu služeb, způsoby produkce dokumentů ze strany žadatele a pořadí, v jakém jsou předkládány s uvedením služby, v důsledku něhož je možno získat tyto dokumenty;
- informace o odplatě poskytování služeb a velikost poplatků účtovaných žadateli, pokud je služba poskytována na základě splatného;
- výsledek služby;
- podmínky služby;
- důvody pro přerušení služeb nebo neposkytnutí takových informací;
- informace o umístění služeb;
- informace o přípustnosti přípravného řízení, odvolání akce úředníkem, o poskytovateli služeb a výsledky této služby;
- kontakty pro bližší informace;
- přihlášky a další dokumenty, naplnění, které je třeba odkázat na federální orgán výkonné moci, výkonného orgánu Ruské federace, místního úřadu pro státní nebo komunální služby žadatel (v elektronické podobě).

Informace na portálu jsou seskupeny do dvou kategorií – pro jednotlivce a také pro právnické osoby.

Pro fyzické osoby	Pro právnické osoby
<ul style="list-style-type: none"> ○ občanství, registrace, víza; <li style="padding-left: 20px;">○ rodina; <li style="padding-left: 20px;">○ sociální zabezpečení; ○ pozemky a majetkové vztahy; <ul style="list-style-type: none"> <li style="padding-left: 20px;">○ daně a poplatky; <li style="padding-left: 20px;">○ vynucování práva; 	

<ul style="list-style-type: none"> ○ práce a zaměstnanost; ○ životní prostředí a ekologie; ○ zemědělství a veterinářství; <ul style="list-style-type: none"> ○ kultura, umění; ○ vzdělávání a věda; ○ bytové a komunální služby; ○ podnikatelské činnosti; <ul style="list-style-type: none"> ○ zdravotnictví; ○ pojištění; ○ informační technologie a komunikace; ○ dopravní a silničních zařízení; <ul style="list-style-type: none"> ○ celnice; ○ ekonomie, finance a statistika; <ul style="list-style-type: none"> ○ energetika; 	
	<ul style="list-style-type: none"> ○ neziskové organizace; ○ zpracovatelský průmysl, stavebnictví a obchod;

Tabulka 7

Registrace na portálu se děje s pomocí jediného identifikačního a autentizačního systému. Registrace zahrnuje několik etap s povinným odkazem a kontrolou e-mailů, mobilního telefonu, stejně jako dokladu totožnosti. Autorizace se vyskytuje při pomoci SNILS¹². Po registraci se seznam standardních funkcí portálu rozšiřuje, například je možné získat informace o stavu individuálního osobního účtu penzijního fondu nebo požádat o novou generaci pasu.

3.6 Analýza efektivity programu a funkčnosti webových portálů

Pro analýzu efektivity státního programu Ruské federace a funkčnosti webových portálů spojených s programem jsem zvolila několik základních a nejdůležitějších parametrů, které mohou poukázat na možné problémy.

Hloubka a šířka průniku.	Program zachycuje všechny státní služby Ruské federace ve všech regionech státu. Například na hlavním internetovém portálu lze vybrat region a dozvědět se dostupné služby.
---------------------------------	---

¹² Insurance individual account number.

	Také každý region Ruské federace má několik svých portálů.
Podpora uživatelů internetových portálů státního programu.	Na webových stránkách státního programu je poměrně aktivní zpětná vazba. Například jeden z hlavních webových portálů má 3 profily v nejpopulárnějších sociálních sítích, má podporu v Telegram Messenger a také několik telefonních linek. Existuje také mobilní aplikace.
Stupeň multimédií internetových portálů.	Stupeň multimédií je docela nízká, ale to není velký problém. Webové portály obsahují jenom důležité informace bez zbytečných obrázků, videí a tak dále. Proces registrace je srozumitelné ukázán za pomoci obrázku, jakož i to, jak používat portál.
Oblast působnosti.	Elektronizace pokrývá školství, zdravotnictví, komunální a státní služby a také státní a městské zakázky.
Stupeň povědomí společnosti.	V některých regionech státu se důchodci v centrech učí pracovat s počítačem, aby webové portály byly dostupné pro celé obyvatelstvo.
Snižování rozdílů mezi subjekty Ruské federace o integrované ukazatele (index připravenosti regionů; faktory rozvoje informační společnosti; používání informačních technologií pro rozvoj; lidský kapitál; ekonomické prostředí; infrastruktura ICT) informačního vývoje.	V roce 2011 byl pozorován pokles 5,1krát, v roce 2012 4,7krát, v roce 2013 4,9krát, k roku 2020 se rozdíl plánuje snížit na 1,5krát.
Soulad konečných výsledků programu s předpokládanými.	Efektivita provádění státního programu – 88,1 %, což je součet hodnocení plnění rozpočtu (99,8 %) a míry dosažení dílčích cílů (76,4 %).

<p>Aktivita elektronizace.</p>	<p>Aktivní elektronizace se vyskytuje zejména ve spolkových výkonných orgánech (ministerstvo vnitra, ministerstvo hospodářského rozvoje, ministerstvo financí, ministerstvo komunikací).</p> <p>V orgánech místní samosprávy je proces implementace informačních technologií pomalý, ne všechny organizace mají přístup k internetu a ne všichni přešli na elektronický systém pro správu dokumentů.</p>
<p>Růst veřejných služeb v elektronické podobě.</p>	<p>V současné době katalog státních webových stránek obsahuje 31 ministerstev, 60 departamentů a 4 webové stránky.</p> <p>V roce 2011 obyvatelstvo mohlo dostat 39 federálních služeb v elektronické podobě, v roce 2012 93, v roce 2013 98, od roku 2014 je k dispozici 100 služeb.</p>
<p>Interaktivita webových portálů.</p>	<p>Portál obsahuje referenční informace pro jednotlivce a subjekty o postupu při poskytování veřejných služeb v elektronické podobě, pomocí organizovaného vyhledávání podle kategorií, oddělení, situace. Také jsou prezentovaný vzorky dokumentů, odkazy na služby státních institucí a oddělení.</p>

Tabulka 8

Celkové zhodnocení dopadu programu je pozitivní. Z výsledků mezinárodního hodnocení vychází pokrok rozvoje informační společnosti v Ruské federaci: index rozvoje informačních technologií v Ruské federaci se zvýšil z 5,94/10 jednotek v roce 2012 na 6,19/10 jednotek v roce 2013. V roce 2015 mělo Rusko index 6,91/10 jednotek.

3.7 E-Government v České republice

V evropských státech je e-Government stanoven na základě seznamu státních služeb, které občané mohou dostat v online režimu (podání přihlášek, registrace aut, obdržení pasu a tak dále).

V České republice je založen na bezpečnosti, průhlednosti, spolupráci, dostupnosti, stabilitě, technické neutralitě, spolehlivosti a jednoduchosti [12].

Rozvoj e-Governmentu je zaměřen na určité oblasti. Základním dokumentem je zákon č. 300/2008 Sb. „Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů“ [14], který stanoví rovnost mezi doklady v elektronické a papírové podobě. Pro komunikaci s orgány státní moci existují kontaktní místa veřejné správy – CzechPOINT (Český Podací Ověřovací a Informační Terminál), který se nachází v městské správě, na poště, některých notářských kancelářích a také v zastupitelských organizacích. Na CzechPOINTu lze získat takové služby jako například:

- výpis z rejstříku trestu;
- výpis z katastru nemovitostí;
- výpis z obchodního rejstříku;
- výpis z živnostenského rejstříku;
- výpis z bodového hodnocení řidiče.

V České republice existuje také systém základních registrů, který umožňuje realizaci výměny informací mezi orgány státní správy. Tento projekt slouží k zjednodušení obdržení informace a také ke zkracování nutnosti dublování dokumentů různými státními orgány. Kromě toho byl zahájen systém datových schránek, který nahrazuje posílání klasických dopisů a slouží ke komunikaci se státními orgány.

Existuje také portál veřejné správy¹³, což je jednoduchá cestou k službám a informacím státní správy. Portál vznikl na základě zákona č. 365/2000 Sb. O informačních systémech veřejné správy [16]. Na portálu lze nalézt zákony, formuláře elektronického podání, katalog otevřených dat, registr smluv, seznam datových stránek a Czech POINT@home. Portál veřejné správy nabízí informace pro občany, pro cizince, pro podnikatele a pro veřejné orgány. Portál je rozdělen na osm částí: služby pro orgány veřejné moci, životní situace, povinně zveřejňované informace, věstníky, zákony, formuláře elektronického podání, seznam držitelů datových schránek a otevřená data.

Jedním z důležitých směrů ve formování e-Governmentu v České republice je vytvoření elektronické knihovny (eKlep). Tento informační systém poskytuje služby řízení oběhu dokumentů zaměstnancům státní správy. eKLEP dovoluje dokonalou, rychlou výměnu dokumentů, sledování jejich stavu v procesech, sledování řízení, poradenství o událostech, předávání informací mezi účastníky a bezpečné uchování všech verzí vládní dokumentace jak

¹³ www.portal.gov.cz

zákonodárného, tak i nezákonného charakteru [11]. Informační systém se nachází ve vlastnictví vlády, proto je jenom část informací přístupná zájemcům.

Dokumenty elektronické knihovny tvoří speciální databáze (eVlada), která umožňuje přípravu programů jednání vlády a souvisejících dokumentů. eVlada uchovává všechny potřebné informace o průběhu jednání vlády, umožňuje sledovat plnění úkolů uložených vládou jednotlivým členům vlády, respektive jimi řízeným ministerstvům. V eVládě je možné vyhledávat informace o vládou projednaných materiálech a o usneseních k nim přijatým [11].

3.8 Porovnání E-Governmentu v České republice a Ruské federaci

V žebříčku úrovně rozvoje e-Governmentu OSN (The United Nations E-Government Survey) jsou pozice zemí rozdělovány na základě výsledného celkového indexu, který se skládá ze tří dílčích parametrů. Charakterizují tento stav:

- web přítomnosti veřejných orgánů;
- telekomunikační infrastruktury;
- lidského kapitálu.

Pozice	Změna polohy 2016/14	Země	Úroveň rozvoje	EGDI ¹⁴	Online služby	IKT infrastruktura	Lidský kapitál
1	+7	Velká Británie	Velmi vysoký	0,9193	1	0,8177	0,9402
2	0	Austrálie	Velmi vysoký	0,9143	0,9783	0,7646	1
3	-2	Korea	Velmi vysoký	0,8915	0,9420	0,8530	0,8795
4	-1	Singapur	Velmi vysoký	0,8828	0,9710	0,8414	0,8360
5	+5	Finsko	Velmi vysoký	0,8817	0,9420	0,7590	0,9440
6	+8	Švédsko	Velmi vysoký	0,8704	0,8768	0,8134	0,9210
...							

¹⁴ E-Government Development Index

35	-8	Ruská federace	Vysoký	0,7215	0,7319	0,6091	0,8234
36	+6	Polsko	Vysoký	0,7211	0,7029	0,5857	0,8747
37	+10	Chorvatsko	Vysoký	0,7162	0,7464	0,5974	0,8050
38	-1	Portugalsko	Vysoký	0,7144	0,7464	0,5838	0,8129
39	+30	Srbsko	Vysoký	0,7131	0,8188	0,5434	0,7769
40	+9	Kuvajt	Vysoký	0,7080	0,6522	0,7430	0,7287
41	+5	Argentina	Vysoký	0,6978	0,7101	0,5031	0,8802
42	-9	Chile	Vysoký	0,6949	0,7754	0,4970	0,8124
43	-9	Řecko	Vysoký	0,6910	0,5797	0,6032	0,8901
44	-8	Saudská Arábie	Vysoký	0,6822	0,6739	0,5733	0,7995
45	-14	Lotyšsko	Vysoký	0,6810	0,6087	0,5831	0,8512
46	-7	Maďarsko	Vysoký	0,6745	0,6304	0,5615	0,8317
47	-2	Černá Hora	Vysoký	0,6733	0,6812	0,5221	0,8165
48	-4	Katar	Vysoký	0,6699	0,6739	0,6041	0,7317
49	+6	Bělorusko	Vysoký	0,6625	0,4855	0,6304	0,8716
50	+3	Česko	Vysoký	0,6454	0,4783	0,5952	0,8627

Tabulka 9. E-Government Development Index

Zdroj: E-GOVERNMENT IN SUPPORT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT. [online].

Dostupné z WWW: <<https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Reports/UN-E-Government-Survey-2016>>.

V současné době vedoucí země začaly s realizacemi nové generace – s technologiemi e-Governmentu (digitální vlády), proto první pozice v žebříčku zaujímá Velká Británie, která se stala prvním státem, který uplatnil digitální veřejné služby. Indikátory úspěšné realizace programu jsou růst indexu v mezinárodním žebříčku zemí z hlediska rozvoje informačních a telekomunikačních technologií a zvýšení počtu občanů, kteří používají služby e-Governmentu v každodenním životě.

V roce 2014 byla Ruská federace na 27. místě (EGDI – 0,7296; Online Service Component – 0,7087; Telecomm. Infrastructure Component – 0,6413; Human Capital Component – 0,8388), zatímco Česká republika byla na 53. místě (EGDI – 0,6070; Online Service Component – 0,3701; Telecomm. Infrastructure Component – 0,5753; Human Capital Component – 0,8755). Pro státní sektor Ruské federace byl tento rok dobou formování a zavedení informačních systémů

automatizace činnosti a rozvoje portálů státních služeb. Kromě toho byl zahájen proces popularizace elektronických služeb.

V bodě „lidský kapitál“ Česká republika převyšuje ukazatel Ruské federace (0,8627 v protíváze 0,8234 na rok 2016), a to kvůli nízkým investicím Ruska ve vzdělávání, vědě, kultuře a zdravotnictví. V bodě používání online služeb Ruská federace předbíhá Českou republiku, protože seznam služeb poskytnutých státem je více, jakož i počet občanů, kteří jich využívají.

3.9 SWOT analýza

SWOT analýza zahrnuje stanovení silných a slabých stránek, hrozeb a příležitostí státního programu Ruské federace s ohledem na všechny regiony, a to nejen centrální: připravenost regionů k úplnému zavedení programu, úroveň IT a telekomunikační infrastruktury v Ruské federaci, ukazatele vnitřního prostředí a možné vnější hrozby, ochota obyvatelstva používat informační technologie. Je používána, aby byla možnost navrhnout možné varianty zlepšení, a také slouží k lepšímu pochopení moderní situace elektronizace výkonu veřejné správy.

Silné stránky	Slabé stránky
<ol style="list-style-type: none"> 1. značné množství domácí poptávky ve vyspělých informačních technologiích; 2. dostupnost webových stránek kdekoliv a kdykoliv; 3. zvyšování efektivity využívání informačních a komunikačních technologií pro sociální a ekonomický rozvoj 	<ol style="list-style-type: none"> 1. nízká úroveň rozvoje telekomunikační infrastruktury v některých regionech; 2. roztržitost veřejných informačních zdrojů, neslučitelnosti softwarových a hardwarových řešení; 3. nedostatečná infrastruktura pro informační bezpečnost elektronické formy interakce vládními orgány mezi sebou, s veřejností a organizacemi; 4. nedostatek potřebného právního a regulačního rámce; 5. ztráta některých regionů Ruské federace v oblasti připravenosti pro informační společnost; 6. nerovnoměrné rozložení IT podle krajů; 7. podfinancování mnoha vyhlášených slibných programů; 8. nedostatek víceúčelové sítě přenosu dat v některých oblastech země;

	9. vysoká míra závislosti ruského trhu od zahraničních výrobků v oblasti informačních technologií;
Příležitosti	Hrozby
1. přítomnost ve státním vlastnictví některých regionů high-tech zařízení; 2. realizace federálních pilotních projektů; 3. existence vysokých škol, které připravují odborníky v oblasti IT	1. zpomalení hospodářského růstu; 2. omezení rozpočtových přidělů pro realizaci aktivit v regionech; 3. nedostatečná informovanost o využití moderní výpočetní techniky u významné části obyvatelstva; 4. rychlé změny v technologické oblasti a inovace; 5. vysoké tarify na moderní komunikační služby v některých regionech

Tabulka 10

4 Závěr

V současné době je proces elektronizace důležitou částí rozvoje moderního státu, protože umožňuje zavést informační technologie do všech sfér činnosti státu. Kromě toho je formování a použití informačních prostředků důležitým mechanismem pro uspokojení potřeb občanů a orgánů státní moci.

Tento proces zasahuje každý stát, i v Ruské federaci byl přivítán skupinou cílových programů, ale také některými překážkami, který zpomalují proces elektronizace a nedovolují dobrat se určitých a očekávaných výsledků. Nutnost zavedení kvalitního státního programu v Ruské federaci se spočívá v tom, že v Rusku je třeba zvýšit transparentnost a správu informací tak, aby byla zajištěna udržitelnost a konkurenceschopnost státní ekonomiky.

V práci byla provedena analýza e-Governmentu v Ruské federaci a České republice, přičemž větší pozornost byla věnována státnímu programu Ruské federace.

Při analýze současného stavu e-Governmentu v Ruské federaci byly dány odlišné body, které je třeba zlepšit anebo vyřešit, aby se dosáhlo konkrétních cílů. Konkrétně:

1. Vzbuzení specialistů a odborníků v komunikační sféře IT v zaostávajících regionech.
2. Rozvoj regionálních portálů veřejných služeb v zaostalých regionech.
3. Vzrůst investic do zaostalých regionů.

4. Vytvoření IT-parků.
5. Optimalizace toku finančních prostředků.
6. Organizace počítačového systému vzdělávání obyvatelstva.
7. Propagace myšlenek rozvoje informační společnosti.

Mimo výše uvedených úkolů lze říct, že značná část ruských občanů si není příliš dobře vědoma, co pro ně osobně znamená hodnota nových technologií. Je nutné ukázat lidem, co nového přichází do jejich života: zdravotnictví, školství a dalších oblasti, tedy oblasti, které se týkají každého člověka. K dosažení tohoto cíle je třeba například provádět konference, aktivně zapojovat sdělovací prostředky (elektronické a tištěné), vytvořit a podporovat specializované internetové stránky, sledovat a analyzovat trh online médií.

Nicméně mezi silné stránky Ruské federace patří poměrně nízké náklady na přístup do informačních a telekomunikačních technologií. Ovšem neefektivnost právního systému a malá citlivost státních agentur k zavádění informačních technologií nedovoluje lepší rozvoj této oblasti veřejného života.

Kromě podrobnější analýzy procesu elektronizace v Ruské federaci bylo také provedeno porovnání Ruské federace s Českou republikou. E-Government v České republice se vyznačuje většími investicemi do potřebných sfér pro rozvoj e-Governmentu a také otevřeností procesů elektronizace, ale Ruská federace, kvůli své ploše a také poloze, má větší potenciál a větší počet možností k dosažení lepších výsledků.

Seznam použité literatury

Internetové portály:

1. APLIKACE O/DOK [online]. [cit.2016-10-21]. Dostupné z WWW:
<<https://apps.odok.cz/home>>.
2. E-GOVERNMENT IN SUPPORT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT [online]. [cit.2016-10-21]. Dostupné z WWW:
<<https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Reports/UN-E-Government-Survey-2016>>.
3. «*Informační technologie v advokacii*» [online]. [cit.2016-08-03]. Dostupné z WWW:
<http://studme.org/34510/informatika/informatsionnye_tehnologii_v_yuridicheskoy_deyatelnosti>.
4. JOINUP [online]. [cit.2016-10-21]. Dostupné z WWW:
<https://joinup.ec.europa.eu/?utm_source=epractice&utm_medium=epractice&utm_campaign=epractice>.
5. MINCOMSVYAZ RUSKÉ FEDERACE. *Federální Cílový Program «Elektronická Ruska (2002-2010)»* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW:
<<http://minsvyaz.ru/ru/activity/programs/6/#section-targets>>.
6. MINCOMSVYAZ RUSKÉ FEDERACE. *Státní program «Informační společnost» (2011-2020)* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW:
<<http://minsvyaz.ru/ru/activity/programs/1/>>.
7. MVCR. *Informatizace územních orgánů VS* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/informatizace-uzemnich-organu-vs.aspx>>.
8. SPRÁVA ZÁKLADNÍCH REGISTRŮ [online]. [cit.2016-10-21]. Dostupné z WWW:
<<http://www.szrcr.cz/>>.
9. STÁTNÍ PROGRAMY. *Informační společnost v rocích 2011-2020* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW: <<http://www.gosprog.ru/gosprog-023/>>.
10. TADVISER. *Informační společnost* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW:
<http://www.tadviser.ru/index.php/Статья:Информационное_общество_ГП>.
11. TADVISER. *Kronika vztahů MinComSvyaz a «Rostelekom» po projektu e-Government* [online]. [cit.2016-08-01]. Dostupné z WWW:
<http://www.tadviser.ru/index.php/Проект:Хроника_взаимоотношений_Минкомсвязи_и_”Ростелекома”_по_проекту_Электронное_правительство>.

12. THE DEVELOPMENT OF EGOVERNMENT IN THE CZECH REPUBLIC: LESSONS, CHALLENGES AND FUTURE PROSPECTS [online]. [cit.2016-10-21]. Dostupné z WWW: <http://www.beroc.by/webroot/delivery/files/presentation__13.pdf>.

Knižní publikace:

13. LIDINSKÝ, V., ŠVARCOVÁ, I., BUDIŠ, P., LOEBL, Z., PROCHÁZKOVÁ, B. «*eGovernment bezpečně*». 1.vyd. Praha: Grada, 2008. ISBN: 978-80-247-2462-1.
14. MAKOVIČ, G. V. *Znalostní management: dokumentární zabezpečení řízení*. Penza: Akademie přírodních věd, 2010. ISBN: 978-5-91327-102-0. Přístup z Internetu: <<http://www.monographies.ru/ru/book/view?id=84>>.
15. MANOJLO, A. B. *Státní informační politika za zvláštních okolností: monografie*. M.: MIFI, 2003. ISBN: 5-7262-0510-3. Přístup z Internetu: <<http://www.eartist.narod.ru/text24/0022.htm>>.

Zákony a vyhlášky:

16. *Usnesení ruské vlády ze dne 15.04.2014 N 313 (vydání z 17.06.2015) O schválení státního programu Ruské federace. Informační společnost (2011–2020)*.
17. *Zákon č. 300/2008 Sb. Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů*.
18. *Zákon č. 365/2000 Sb. O informačních systémech veřejné správy*.

Seznam tabulek

Tabulka 1.....	23
Tabulka 2.....	25
Tabulka 3.....	27
Tabulka 4.....	29
Tabulka 5.....	29
Tabulka 6.....	30
Tabulka 7.....	35
Tabulka 8.....	37

Seznam obrázků

Obrázek 1: Systém státní informační politiky.	5
Obrázek 2.....	18

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ
Fakulta informatiky a managementu
Rokitanského 62, 500 03 Hradec Králové, tel: 493 331 111, fax: 493 332 235

Zadání k závěrečné práci

Jméno a příjmení studenta: **Iuliia Ilinykh**
Obor studia: Informační management (3)
Jméno a příjmení vedoucího práce: **Jan Janeček**

Název práce:
Elektronizace výkonu veřejné správy

Název práce v AJ:
Computerization of public administration

Podtitul práce:

Podtitul práce v AJ:

Cíl práce: Provedení rozboru a zhodnocení dílčích forem elektronizace výkonu veřejné správy a navržení jejich možných změn směřujících ke zlepšení fungování veřejné správy ve vybraném státě.

Osnova práce:

1. Vymezení cílů a metod práce.
2. Deskripce a analýza vybraných forem elektronizace výkonu veřejné správy.
3. Zhodnocení výsledků analýzy.
4. Analýza stavu elektronizace veřejné správy ve vybraném státě.
5. Navržení možných zlepšení.
6. Závěr.

Projednáno dne: 14. 10. 2014

Podpis studenta

Podpis vedoucího práce